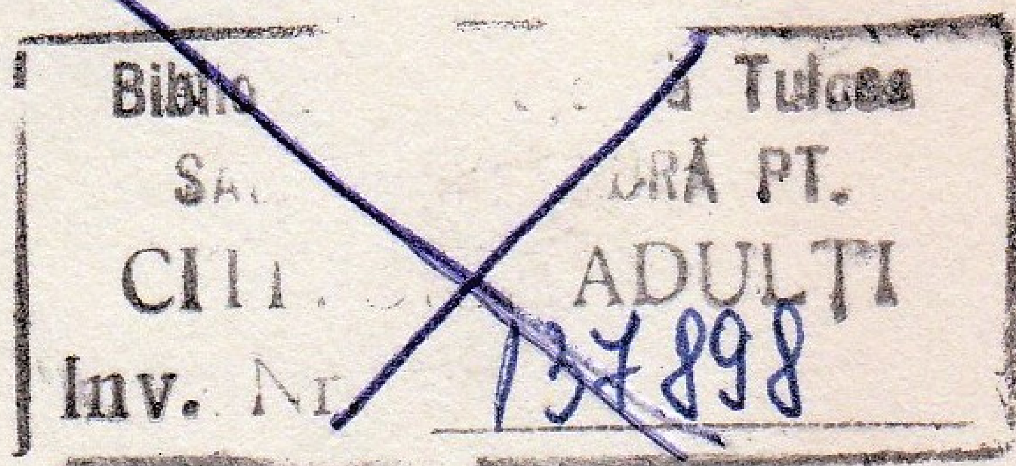
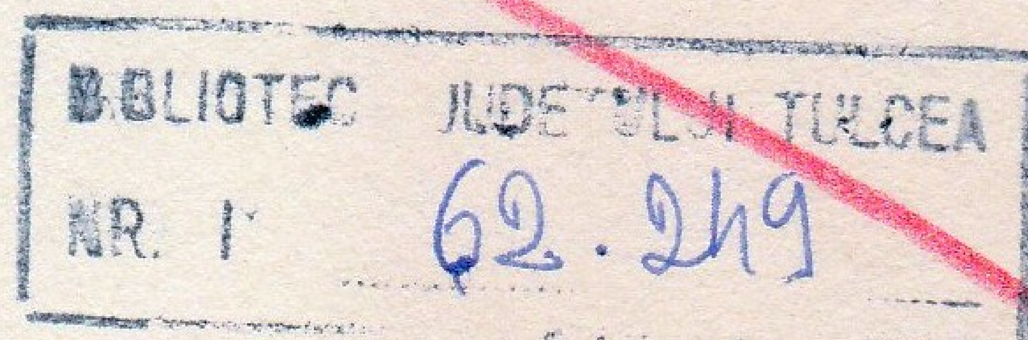
hedy löffler

LITORALUL ROMÂNESC

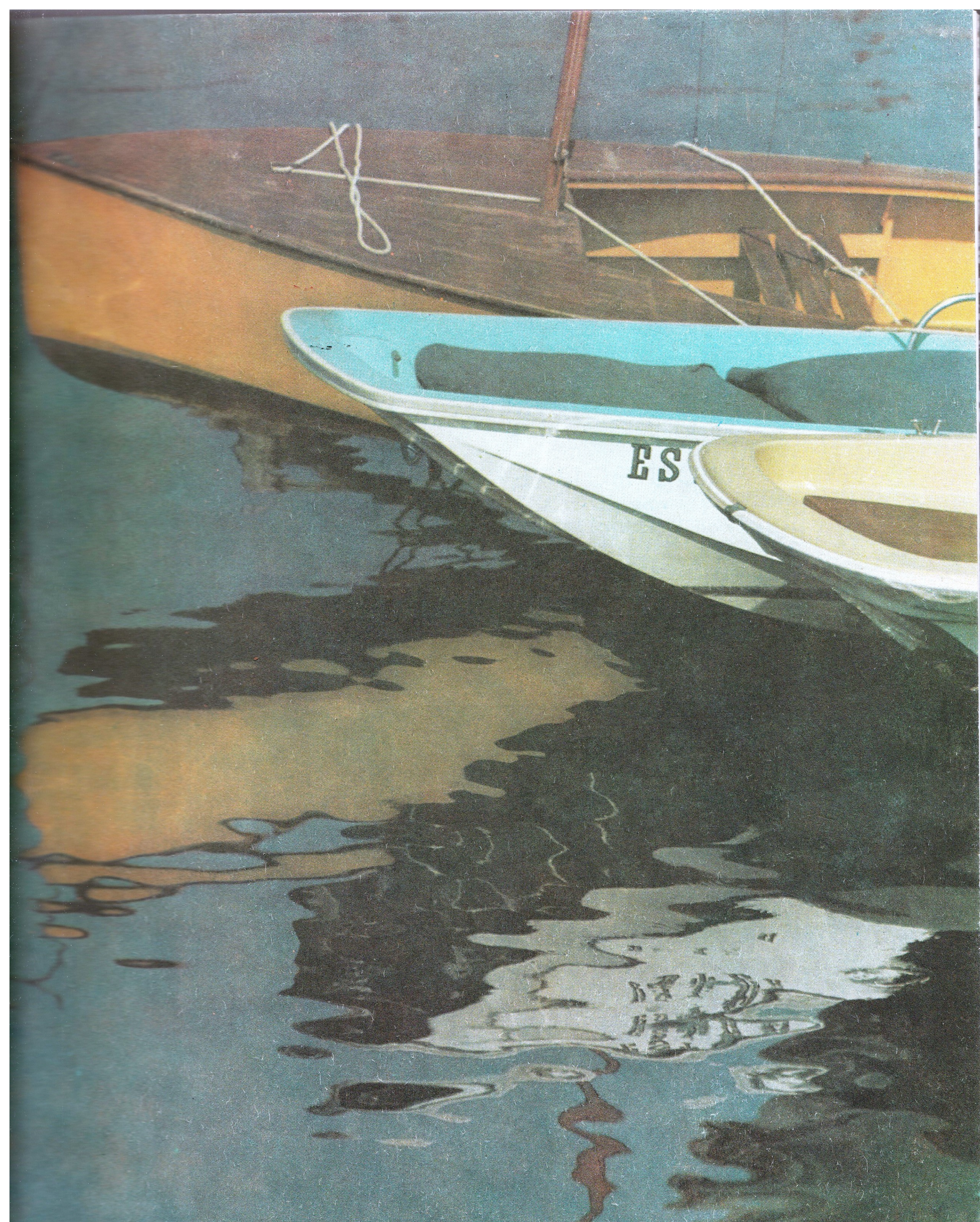

HEDY LÖFFLER • LITORALUL ROMÂNESC

Translated into English *by Leon Levițchi*
Version française: *Aurel Boeşteanu*
Deutsche Übersetzung: *Jurgen Salzer*
Перевод на Русский язык: *Маргарита Зиновьева*

ES

Litoralul

THE ROMANIAN LITTORAL

FOREWORD BY

RADU BOUREANU

POEMS IN ROMANIAN BY ADRIAN PĂUNESCU

THE PUBLISHING HOUSE FOR SPORTS AND TOURISM
BUCHAREST, 1975

LE LITTORAL ROUMAIN

PRÉFACE PAR

RADU BOUREANU

VERS EN ROUMAIN PAR ADRIAN PĂUNESCU

EDITIONS SPORTIVES ET TOURISTIQUES
BUCAREST, 1975

DIE RUMÄNISCHE KÜSTE

VORWORT

RADU BOUREANU

GEDICHTE IN RUMÄNISCH VON ADRIAN PĂUNESCU

SPORT-UND TOURISTIKVERLAG
BUKAREST, 1975

РУМЫНСКОЕ ПОБЕРЕЖЬЕ

ПРЕДИСЛОВИЕ

РАДУ БОУРЯНУ

РУМЫНСКИЕ СТИХИ АДРИАНА ПЭУНЕСКУ

ИЗДАТЕЛЬСТВО СПОРТ-ТУРИЗМ
БУХАРЕСТ, 1975

românesc

HEDY LÖFFLER

PREFAȚĂ
RADU BOUREANU

VERSURI
ADRIAN PĂUNESCU

Editura Sport-Turism · București · 1975

LITORAL DOBROGEAN

Țărm dobrogean zgîlțîit, năboit, adulat de valurile pontice. Deceniul 8 al veacului XX. Albe și colorate cetăți moderne semănate pe coastă între Tomis și Callatis. Viață de soare, mare, fast și senzații. Viața evului nostru. Ciclopice clădiri cu mii de ochi săgetînd largul Mării Negre, noaptea. Dacă ar fi plutit acum, pe acolo, corabia Argos, argonauții ar fi uitat de chemarea lînei de aur, atrași de focurile diamantelor șlefuite pătrat, în negrul nopții pontice ca într-o mină și ar fi bănuit-o pe Hera că la-nmulțit pe acel prinț argian, pe Argus cel cu o sută de ochi, pe acel ce toate le vede, pe neadormitul Panoptés, de fluierul neobositului Hermes doar adormitul. Țărm dobrogean pe care pontice valuri răstoarnă arginturi lunare, cînd se aud clamările spăimîntător nefericitei Medeea, sau rătăcește printre popoare de umbre imaginara Corina, în căutarea celui ce-o născuse-n « Amores », în versuri.
Țărm dobrogean sărutat de gura de foc a lui Helios cel care dă sănătate și viață. Pe malul tău se întîmplă ca-n versul poetului timpului nostru, cînd albe zeițe moderne, pe fildeșul cărnii așteaptă să cadă praful de umbră și aur; vă amintiți, voi, de poetul venit pe durere, să se cuminece-n negrele « Faste » cînd albele « Faste » pierdute erau pentru el în Cetatea Eternă?
Vă amintiți de privirile-i negre, holbate de oarbele furii, privirile lui ce odată ritmau, ondulînd pe mișcările Kitonului, pe cutele moi legănate ale rochiilor superbelor romane — acum încetîndu-și holbările întunecate în brumele mării Axeinos cea inospitalieră? Aștepta velatura Triremei care să îi aducă iertarea exilului crîncen. Triremă nălucă precum năluca celei care acum oftează cu fiece val la Tomis, Callatis sau în zadar spre închisa mare a Histriei.
Nici o triremă nu vine de către peninsulă, chiar dacă Mare Nigrum ieșită din brume zîmbește ospitalieră, spunîndu-și Euxeinos.
Și nici delfinul legendei lui Arion, născutul în Lesbos, nu iese din valuri să-l poarte pe spatele-i luciu, prin apele de peruzea ale Mediteranei, pe tirenienele valuri pînă-n « cetatea albă și aurie cu zeii frumoși aproape goi » de care le povesteai la focuri bărboșilor geți, sau cînd îți plimbai amarul pe sol histriot, cînd pe placidele unde, pe Duingi fîlfîiau greoaie și albe lebezi sălbatice, părînd ca moi și albe fantasme, jertfite fecioare nuntite cu moartea . . .
Aici unde Rodos, Miletul și Samos veneau după ambră, metale de preț, alese piei de sălbatecă stirpe și unde pescari din Elada veneau să culeagă-n năvoade peștele ton; aici, pe covorul de aur ce-l mîngîie marea, făpturi estivale oficiază hieratic parcă măsuri din « Medicamina

faciei feminae », ungîndu-și, cu înmiresmatele dresuri, încinsele dulci toropitele torsuri și membre.
Cum totul se leagă, în ciclul natură și om cu căutatele-i ritmuri gustate de lumea latină. Cum totul se leagă, destinul nefericitului bard și-acel al Medeei, pe-aceleași meleaguri, de zei însemnate, pe care-a cîntat-o, și-a ei tragedie rămasă crîmpeie, ca urlete neîmblînzite în marele geamăt al tragicei scrieri pierdute.
Cumplitele parce, sau propria lui Moiră ce-i spuse destinul ce amar l-a menit, cumplite ca zeilor înșiși, Olimpului se-mpotrivește, din leagăn cu firul legat-a ființa-i de abur și carne, să-și cînte superba durere pe țărmul acestei Dobroge pe care e cîntecul lui, al nostru, neșters nici de ani, nici de geamătul mării.

*

Țărm dobrogean al timpului nostru, ritmat, mîngîiat de pontice valuri. Albe și colorate cetăți moderne semănate pe coastă între Tomis și Callatis. Viață în aer marin filtrat printre plete solare. Fast și senzații. Viața evului nostru. Ciclopice semiramide cu mii de priviri luminoase săgetînd largul Mării Negre în nopți estivale. Întinderi de coastă marină, fără sfîrșit, unduind sub coline, faleze, de albastra imensitate prin panglica plajei de aur sinuos despărțită.
Și cînd în apusuri de soare, carmine, cu coamele-n vînt fluturate, herghelii la Mangalia vedea-veți, nu-i greu să vă pară că iepele lui Diomede, fiul lui Ares și rege-al bistonilor, cu nările însîngerate gonesc dînd să intre parcă prin poarta amurgului deschisă în soare.
Nu-i greu să vă pară că de la Callatis la Tomis ca-n basme sau ca-n mitologice timpuri răsar din pămîntul Dobrogei moderne cetăți cu mitologice nume, spre care din țări depărtate ale apusului vin valuri de oameni să se cunune cu marea și soarele, miraculoasele daruri primite de nimfa Juventa, schimbată-n fîntînă de Zeus cel ce mult o iubise.
Pămîntul Dobrogei hrănește cu seve adînci podgorii vestite, livezi cu piersici de sînge, livezi cu mere de aur ca merele Herei vegheate de nimfele Hesperide, fructe ce dau nemurire, pe care ușor le veți lua nu ca mult încercatul Heracles.
Veniți ! Nu-i un basm, este țărmul spre care plutit-a corabia Argos cu argonauții porniți din străvechea Eladă să caute lîna de aur.

RADU BOUREANU

DOBRUDJAN SHORE

Dobrudjan shore, shaken, invaded, flattered by the Pontic waves. The eighth decade of the twentieth century. White and coloured modern cities studding the coast between Tomis and Callatis. A life made up of sun, and sea, and splendour, and sensations. The life of our own times. Cyclopean buildings with thousands upon thousands of eyes piercing the offing of the Black Sea at night. If the *Argo* were sailing there now, the Argonauts would forget the call of the Golden Fleece, lured by the fires of the squarely polished diamonds, burning in the dark of the Pontic night as in a mine; or surmising that Hera, multiplying the Argian prince, the hundred-eyed Argus, the ever awake Panoptes, from the pipe of the just-fallen--asleep, tireless Hermes. Dobrudjan shore upon which Pontic waves pour out lunar silvers when the woefully miserable Medea is heard shouting, or the imaginary Corinna is seen roaming among peoples of shadows in search of him who had begotten her in "Amores", in verse.

Dobrudjan shore kissed by the fiery mouth of Helios, the health and life-giver. 'Tis the same on thy sands as it is in the lines of the bard of our time, when the white modern goddesses wait for powder of shade and of gold to fall down on the ivory of their flesh. Do you remember the poet that came, sorrow-laden, to meet the black "Faste" when the white ones were lost for him in the Eternal City?

Do you remember his Erebus looks, staring with fury unslaked, the looks that of yore undulated on the movements of chiton, on the soft swinging folds of the dresses of bright Roman ladies — now drowning his frowns in the rimes of Axeinos, the inhospitable sea? He was waiting for the sails of the trireme which should bring him word of pardon for the terrible exile. A spectre bark like the phantom of the one which now sighs with every wave at Tomis, Callatis, or vainly towards the close sea of Histria.

There is no trireme heading for the peninsula, even though Mare Nigrum emerges from the mists and smiles hospitably and calls herself.

Nor does the dolphin of the legend of Arion, he that was born in Lesbos, come out of the billows to carry him on its glossy back across the Mediterranean's turquoise waters, on the waves of Tyrrhenum Mare up to "the white and golden city with handsome, almost naked gods" whose stories you told to the Getae sitting around the fires, or when you walked woe-begone on Histria's soil, when on the placid waves of Duingi fluttered heavy, white wild swans, like

so many soft, white phantasms, virgins sacrificed, betrothed to Death . . .
How everything is connected, in the cycle Nature and Man, with his rhythms, so much relished by the Latin world. How everything is connected, the destiny of the luckless bard and, in the same area, that of Medea, the one marked by the gods, whom he sang, and her tragedy, left to posterity only in fragments, like howls disconnected in the great groan of the lost tragic writing.
The terrible Parcae, perchance his own Moira, who had told him about his cruel fate, relentless to him as was to the gods, did destine the poet to grief; she hates the Olympus, her thread from his cradle has bound his whole being of steam and of flesh to sing his unmatchable woe on the shores of Dobrudja, the home of his song and of ours, which neither the years nor the groans of the sea can ever efface.

*

Dobrudjan shore of our age, rhythmical, caressed by Pontic waves. White and coloured cities studding the coast between Tomis and Callatis. Life in the sea-air filtered through sun-plaits. Splendour and sensations. The life of our epoch. Cyclopean Semiramises with thousands of bright looks piercing the offing of the Black Sea on aestival nights. Endless sea-coast expanses undulating under hills, cliffs of a blue vastness beyond the ribbon of the golden beach, tortuously interrupted.
And when in carmine sunsets you see at Mangalia herds of horses with wind-blown manes, it will seem but natural to you that the mares of Diomedes, the son of Ares and king of Bistones, course with bleeding nostrils and try to get through the gate of twilight open in the sunlight.
You will consider it credible that from Callatis to Tomis, as in fairy-tales or in legendary times, there rise from the land of modern Dobrudja cities with mythological names, to which waves of people from remote countries in the West come to be wedded with the sea and the sun, the miraculous gifts received by Juventa, the nymph that was turned into a well by Zeus, who had loved her so well.
With its deep-running saps does the land of Dobrudja feed famous vineyards and orchards with blood-red peaches, orchards with apples of gold like Hera's own apples watched by the Hesperides, fruits yielding life without end, which everyone picks with far smaller pains than it took the tried Heracles.
Come ! It is no fairy-tale, it is the shore towards sails the *Argo* with the Argonauts that set out from ancient Hellas to seek the Golden Fleece.

RADU BOUREANU

LITTORAL DOBROUDJÉEN

Rivage dobroudjéen ballotté, assailli ou adulé par les flots pontiques. Décennie 80 de ce nôtre XXe siècle. Blanches et polychromes cités modernes semées sur la côte entre Tomi et Callatis. Vie de soleil, de mer, de faste, de sensations. La vie de notre siècle. Édifices cyclopéens aux milliers d'yeux transperçant, dans la nuit, le large de la Mer Noire. La nef Argo en serait-elle venue à voguer maintenant en ces parages, sourds seraient restés, à l'appel de la Toison d'Or, les argonautes éblouis par les feux des diamants taillés en carré dans le noir de la nuit pontique, comme en une mine; ou soupçonnant Héra d'avoir multiplié à l'infini ce prince argien d'antan, cet Argus aux cent yeux, l'homme qui voit toutes choses, Panoptès aux yeux ouverts, ne s'endormant que par le seul charme de la flûte de l'inlassable Hermès. Rivage dobroudjéen sur lequel les flots pontiques renversent des gerbes d'argent lunaire, alors que s'élèvent, terrifiantes, les clameurs de l'infortunée Médée ou que, parmi des peuples d'ombres, erre l'imaginaire Corinne à la recherche de celui qui l'enfanta en ses « Amours» et ses ïambes.

Rivage dobroudjéen baisé par les lèvres de feu de Hélios, celui qui octroie santé et vie. Il en est de tes bords comme des vers du poète de notre temps, où de blanches déesses modernes attendent que tombent sur l'ivoire de leur chair la poudre d'ombre et d'or; dites, avez-vous souvenance, vous, du poète venu dans la douleur communier en les noirs « Fastes », les blancs « Fastes » perdus à jamais pour lui, dans la Ville Éternelle?

Avez-vous souvenance de ses noirs regards, écarquillés par les aveugles furies, regards qui jadis, en cadence, ondulaient sur les balancements du Kiton, sur les plis soyeux, ondoyants des robes drapant les superbes Romaines —, et qui à présent voyaient sombrer leurs lueurs enténébrées dans les brumes de la mer Axeinos, l'inhospitalière? Sans trêve, ils attendaient de voir poindre les voilures de la Trirème lui apportant le pardon et la fin du banissement cruel. Trirème fantôme, tel le fantôme de celle qui à présent soupire avec chaque vague à Tomi, Callatis ou, vainement, vers Histria, la mer close.

Nulle Trirème ne s'en vient de la péninsule, même si, sortie des brumes, Mare Nigrum sourit hospitalière, et a nom Euxeinos.

Le dauphin non plus de la légende d'Arion, né à Lesbos, lui non plus ne bondit des flots pour le porter sur son dos luisant par les eaux de turquoise de la Méditerranée, sur le sillage des tyrrhéniennes vagues, jusqu'en la « cité de blanc et d'or aux dieux beaux presque nus » — ceux-là dont, oui, tu parlais aux grands Gètes barbus, à

la lumière des feux, ou lors que tu promenais tes tristesses sur le sol histriote, ou que sur les placides eaux du Duingi patrouillaient, lourds et blancs, les cygnes sauvages, tels de mols et blancs fantasmes, vierges immolées fiancées à la mort...
Comme tout se lie, en le cycle nature-homme, avec ses nobles rythmes si chers au monde latin. Comme tout se lie, le sort, en ces mêmes lieux, du barde infortuné et celui de Médée, par les dieux marquée, qu'il a chantée, elle et sa funeste histoire, restée inachevée, tels des hurlements épars dans le vaste gémissement de la tragique œuvre perdue. Les Parques implacables ou bien sa propre Moïre, qui lui augura son sort amer, le vouèrent à défier les dieux mêmes, l'Olympe même et, liant dès le berceau, par le fil fatal, son être de buée et de chair, implacables le vouèrent à chanter sa superbe douleur sur la terre de cette Dobroudja où est gravé son chant, le nôtre, que ni les ans, ni les gémissements de la mer n'ont pu effacer.

*

Rivage dobroudjéen de notre temps, bercé, caressé par de pontiques vagues. Blanches et polychromes cités modernes semées sur la côte entre Tomi et Callatis. Vie dans l'air marin filtré à travers de solaires crinières. Faste et sensations. La vie de notre siècle. Cyclopéennes Sémiramis aux milliers de regards lumineux transperçant le large de la Mer Noire par les nuits estivales. Étendues de côtes marines, sans fin, ondoyant au pied des collines, des falaises, le long de l'immensité bleue, par le ruban de la plage d'or sinueusement divisée.
Et lorsque, baignées dans le carmin des couchers de soleil, vous verrez à Mangalia de chevalines troupes, crinières au vent, nul mal n'aurez à imaginer les cavales de Diomède, fils d'Arès et roi des Bistons, filant, naseaux ensanglantés, comme pour s'engouffrer par la porte du couchant béante dans le soleil.
Nul mal n'aurez à imaginer que de Callatis à Tomi, comme dans les contes ou aux temps mythologiques, surgissent de la terre de la Dobroudja moderne des cités aux noms mythologiques, vers lesquelles, des lointains pays du ponant, des flots d'hommes s'en viennent célébrer un ardent hymen avec la mer et le soleil, miraculeux présents offerts à la nymphe Juventa métamorphosée en fontaine par Zeus qui moult l'avait aimée.
La terre de la Dobroudja nourrit de sèves profondes des vignobles fameux, des vergers aux pêches de sang, des vergers aux pommes d'or, pareilles aux pommes de Héra si jalousement gardées par les Hespérides, fruits conférant l'immortalité et que sans mal vous cueillerez, non comme Héraclès si durement éprouvé.
Venez ! Ce n'est pas un conte, c'est le rivage vers lequel fit voile la nef Argo, emportant à bord les argonautes partis de l'antique Hellade à la quête de la Toison d'Or.

RADU BOUREANU

DOBRUDSCHAS KÜSTE

Gestade der Dobrudscha, gekost, bestürmt, umspielt von des Schwarzen Meeres Wogen. Siebziger Jahre des zwanzigsten Jahrhunderts. Weiße und bunte Festen zwischen Tomis und Callatis, der Küste entlang verstreut. Leben unserer Tage. Kyklopenbauten mit tausend Augen richten nachts ihre Blicke weit aufs Meer. Zögen jetzt in der Ferne die Argonauten vorbei an dieser Küste, sie vergäßen den Ruf des Goldenen Vlieses, wären angezogen vom Lichtstrahl viereckig geschliffener Diamanten, die wie in einem Stollen unter Tage die tiefe Meeresnacht erleuchten.
Dobrudschas Küste, an deren Strand mondklare Wogen sich plätschernd überschlagen, wenn die Klagelieder Medeas, der unsagbar unglücklichen erklingen oder wenn Corina, die Imaginäre, im Reich der Schatten jenen sucht, der die Verse der„ Amores“ schuf.
Dobrudschas Küste, geküßt vom Feuermund des Helios, des Leben und Gesundheit Spendenden. An deinem Ufer vollzieht sich das, was in den Strophen eines Dichters unserer Tage so trefflich dargestellt ist: wo weiße Göttinnen von heute darauf warten, daß Staub der Schatten und des Goldes auf ihre elfenbeinernen Körper fällt. Erinnerst du dich, Leser, an den großen Dichter der Antike, der hier die schwarzen „Fastes“ vorlieb nehmen mußte, da ihm die hellen „Fastes“, die in der Ew'gen Stadt gefeierten, für ein und alle mal versagt geblieben waren.
Entsinnt Ihr Euch der Blicke, der tief umflorten und von blinden Furien unsagbar getrübten, die all das, was sie erfaßten, zu wohlgeformten Reimen schmiedeten, die anmutigen Gewänder schilderten und bei den weich geworfenen Falten der Kleider schöner Römerinnen verweilten, um dann hier, beim ungastlichen Meere Axeinos, für immer zu verlöschen? Wartende Blicke, die das Takelwerk der Triere erhofften zu erfassen, die Versöhnung und Ende der Verbannung, der so unendlich langen, bringen sollte. Ein Schiff unverwirklichter Träume, wie auch das Trugbild jener, die heute noch bei jeder weiß schäumenden Meereswoge in Tomis, Callatis und Histria, der vom Meere abgeschlossenen Feste, vergeblich immer wieder aufseufzt. Doch keine Triere nähert sich der Küste, auch wenn das aus dem Reif gestiegene Mare Nigrum sich selbstbeschaulich gastlich anpreist und Euxinos, das ewig gastliche sich nennt.
Auch der Delfin der Sage vom Arion, dem auf der Insel Lesbos Geborenen, entsteigt nicht mehr den Wogen, um ihn auf seinen Rücken durch die türkisenen Wasser des weiten Mittelmeeres, auf tyrrhenischen Wogen zur „golden-weißen Stadt mit ihren fast unbe-

kleideten Göttern" zu bringen, von der Ovid an den Feuern bärtiger Geten zu berichten wußte, da er voll Bitternis an dem Gestade Histrias wandelte, da unzählige Wellen am Ufer des Duingi schwerfällig sich überschlugen, wo wilde weiße Schwäne, weißen, flaumigen Phantasmen oder mit dem Tod vermählten Jungfrauen glichen.
Wie sich doch alles im Zyklus Natur und Mensch verkettet, sich wiegt in Rhythmen, die bei den lateinischen Völkerscharen so überaus beliebt sind. Wie alles doch verquickt ist miteinander, des unglücklichen Dichters Schicksal mit jenem der Medeea, das er auf den als göttlich gepriesenen Gefilden so meisterhaft geschildert hat und deren Tragödie wie unartikulierte Rufe im großen Klagen seiner verlorengegangenen Schriften, als Bruchstück uns geblieben ist.
Unerbittliche Parzen oder seine eigene Moira, die sein Geschick schon lange vorauszusagen wußten, dem die Götter selbst, der Olymp, sich widersetzen zu versuchten, spannen in der Wiege schon den Faden seines Wesens das aus Fleisch und Blut gebildet, auf daß er seine tief empfundenen Schmerzen hier an Dobrudschas Strand besinge, auf daß sein Lied auch unser Lied sei, das weder von der Zeit noch vom Meeresbrausen übertönt wird.
Dobrudschas Küste unserer Tage, belebt, gekost von des Meeres Wellen. Weiße und bunte Festen zwischen Tomis und Callatis, der Küste entlang verstreut. Leben in der vom Geflecht der Sonnenstrahlen gefilterten Meeresluft. Pracht und Sensation. Leben unserer Tage. Kyklopische Gärten wie jene von Semiramis mit tausend Augen richten nachts die Blicke weit aufs Meer. Endlose Weite der Küste, Hügel an deren Fuße geschwungene Strandpromenaden entlangziehen, getrennt von dem Blau dem unendlichen durch den goldenen Streifen des Strandes.
Und wenn Du, Leser, beim Untergang der Sonne, der karminroten, die flatternden Mähnen des Gestüts von Mangalia bewunderst, fällt es nicht schwer, Dir einzubilden, die Stuten des Diomedes, Ares' Sohn und König der Bistonen, jagten mit blutbefleckten Nüstern vorbei, als wollten sie versuchen, durch das Tor der Dämmerung stiebend zur hellen Sonne zu gelangen.
Es wird Dir nicht schwer sein auszumalen, daß von Callatis her bis Tomis wie im Märchen oder aus sagenfernen Zeiten gleich in den Gefilden der Dobrudscha moderne Festen mit Namen aus der Sage aus dem Boden sprießen, zu denen aus den Ländern des fernen Okzidents Ströme von Menschen heraneilen um Hochzeit mit Licht und Sonne zu halten, beides wunderbare Gaben der Juventa, die von Zeus, der diese Nymphe so geliebt hat, in einen Brunnen Verwandelte. Dobrudschas Erde, die mit geheimnisvollen Kräften aus der großen Tiefe berühmte, weitgestreckte Weinberge nährt, Haine mit blutroten Pfirsichen, Gärten mit goldgelben Äpfeln, wie etwas jene Heras, die von den Hesperiden bewachten Früchte, die Unsterblichkeit verleihen, und die Du, Leser, leicht zu pflücken verstehst, nicht zauderst wie Herakles der Vielgeprüfte.
So kommt doch! Kein Märchen ist es; es ist die Küste, zu der das Schiff Argo steuert, das Schiff mit den Argonauten aus Hellas, die auf der Suche nach dem Goldenen Vliese sind.

RADU BOUREANU

ДОБРУДЖСКОЕ ПОБЕРЕЖЬЕ

Берег Добруджи — потрясаемый яростно либо ласкаемый нежно волнами Понта Эвксинского. Семидесятые годы двадцатого века. Белоснежные или сверкающие яркими красками современные города, рассыпанные по берегу между Томисом и Каллатисом. Здесь жизнь — солнце, море, пышное сияние и сенсации. Жизнь нашего века. Циклопические громады, тысячами глаз устремившиеся в просторы Черного моря, в ночь.
И если бы плыл по волнам здесь стремительный «Аргос», аргонавты забыли бы призыв Золотого Руна, зачарованные блеском квадратных жемчугов, сверкающих в бездне понтической ночи; или же решили, что Гера размножила всевидящего великана, стоглазого Аргуса, неусыпного стража, которому только лишь флейта Гермеса неутомимого веки смежила. Берег Добруджи, на который волны морские бросают дрожащие лунные блики, когда слышатся вопли безмерно несчастной Медеи или блуждает среди теней исчезших народов Корина, призывая того, кто ее сотворил в незабвенных стихах, в «Аморес».
Берег Добруджи, ласкаемый жгучим лобзанием Гелиоса, вам дарит здоровье и жизнь. На твоем берегу, как гласит поэт наших дней, нежатся современные нимфы, ожидая когда их белая гладкая кожа покроется солнечной пылью, пронизанной тенью; возникнет ли в памяти вашей печальный изгнанник поэт, создавший здесь сумрачные «Фасты», когда светлые «Фасты» свои утратил он в Городе Вечном?
Возникнут ли в памяти вашей мрачные, горящие яростью взоры, когда-то следившие нежно за движением хитонов, за колыханием мягко спадающих складок великолепных римских одежд — взоры, с тоской взирающие теперь на бескрайние дали холодного зимнего моря, именуемого Аксеинским, негостеприимным? Когда же появится парус Триремы, несущей прощение и конец ссылке жестокой?
Призрак-трирема, подобный призракам, стенающим в каждой волне, ударяющейся о берег Томиса, Каллатиса и напрасно стремящейся к Истрии, уже недоступной.
Нет, никогда не пристанет трирема к берегу, даже если Черное море, сбросив застывшие оковы, улыбнется ласково и предстанет Гостеприимным.
И чудесный дельфин Ариона, уроженца прекрасного Лесбоса, не возникнет из волн, дабы, водрузив его на блестящую гладкую спину, доставить изгнанника по лазури Средиземного моря, по

тиренским волнам до «града блистательно белого и золотого, населенного полуобнаженными богами», как повествовали бородатые геты при мерцающем свете вечернего костра. Или как мечтал он, стоя на истрийском берегу, когда на мирных водах Дуинджи вздымали тяжелые белые крылья дикие лебеди, нежные и сказочные, подобно невинным девам, обрученным с самою смертью...
И в узел единый сплетаются в цикле людском и природном звучные ритмы, любимые миром латинским. И в узел единый сплетаются на бреге знакомом судьбы несчастного барда и отмеченной роком Медеи, воспетой поэтом, и горя ее обломки, как нестройные вопли в шорохе громком канувшей в Лету трагедии мрачной.
Жестокие Парки иль Мойра, ему возвестившие злую судьбу, неумолимые жуткие Парки, против которых и боги Олимпа бессильны, обрекли с колыбели это тело и дух на грустную участь изливать свою тяжкую боль на побережье Добруджи, где песни его звучат и поныне, ибо ни годы, ни рокот моря заглушить их не в силах.

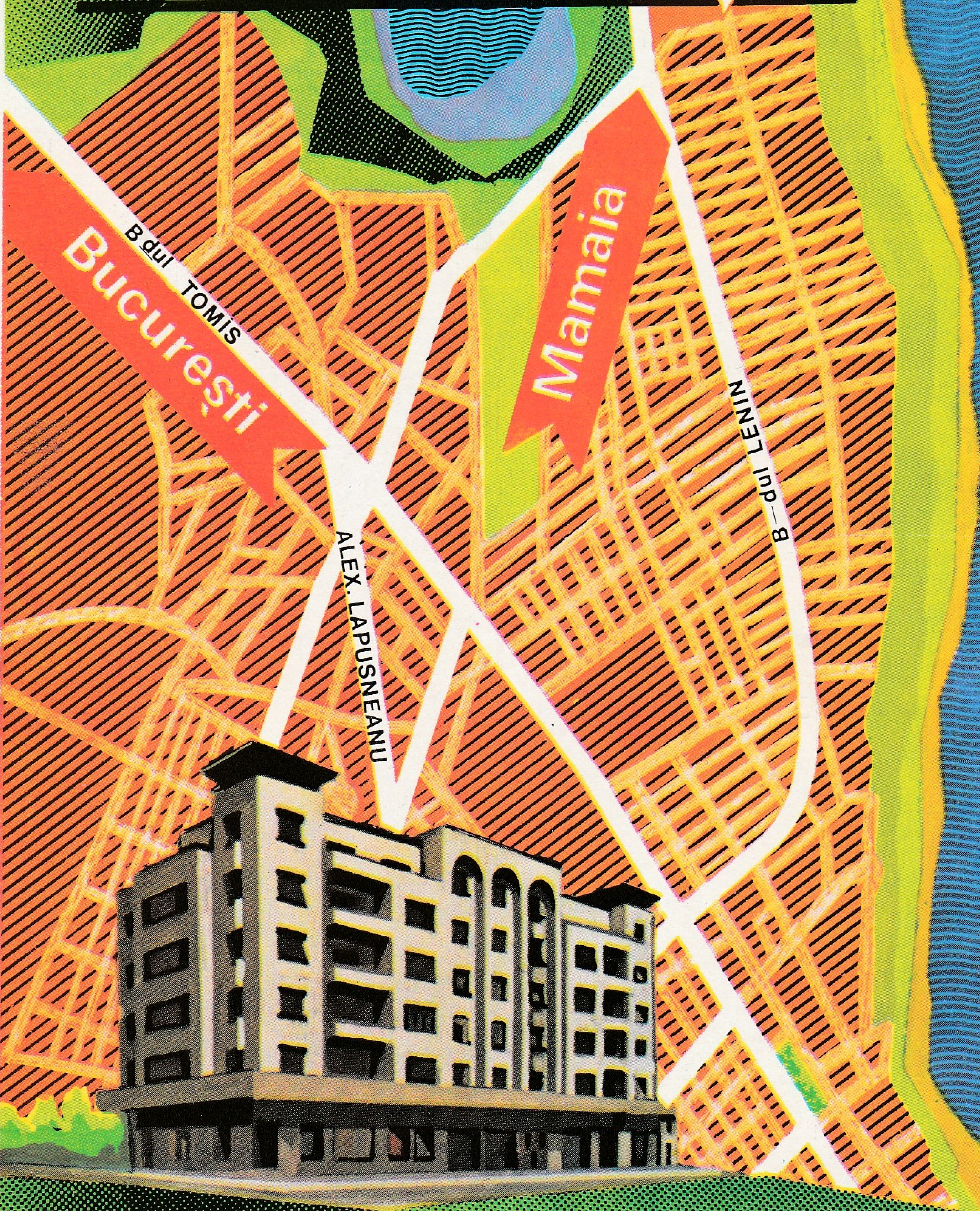
Добруджское побережье нашего времени, укачиваемое, ласкаемое волнами Понта. Светлые и красочные современные города, рассеянные по кромке берега между Томисом и Каллатисом. Радостное дыхание жизни в морском воздухе, пронизанном солнечными лучами. Сверкающее великолепие и сенсации. Жизнь нашего века. Циклопические дворцы Семирамиды, тысячью светящихся глаз просматривающие даль Черного моря в летние ночи. Берег морской бескрайний, вьющийся вдоль холмов, набережных, золотистой полоской песка причудливо отделенный от лазурных просторов.
И когда на закате, на фоне карминного неба увидишь в Мангалии табуны, разметившие гривы по ветру, покажется вдруг, что дикие кони Диомеда, сына бога Арея и повелителя буйных бистонов, раздув ноздри, налитые кровью, мчатся в бешенном беге к вратам уходящего солнца.
Нетрудно представить себе, как от Каллатиса до Томиса словно в мире сказки чудесной или в дымке минувших античных времен возникают на земле Добруджи носящие имена богов современные города, к которым из западных стран отдаленных стремятся волны людские, чтоб обвенчаться с морем и солнцем, волшебными дарами, полученными нимфой Ювентой, когда Зевс, пылавший к ней страстью, превратил ее в чистый источник. На щедрой земле Добруджи произрастают роскошные лозы, известные миру всему, и сады с плодами, налитыми алым соком, и сады с золотыми яблоками, подобными дарившим бессмертие яблокам Геры, охранявшимся Гесперидами. Яблоки эти, столь трудно доставшиеся Гераклу, легко падут в ваши руки.
Просим пожаловать в гости! Не выдумка это, а берег, к которому плыли на судне своем аргонавты, Элладу древнюю покинув, в надежде найти Золотое Руно.

РАДУ БОУРЯНУ

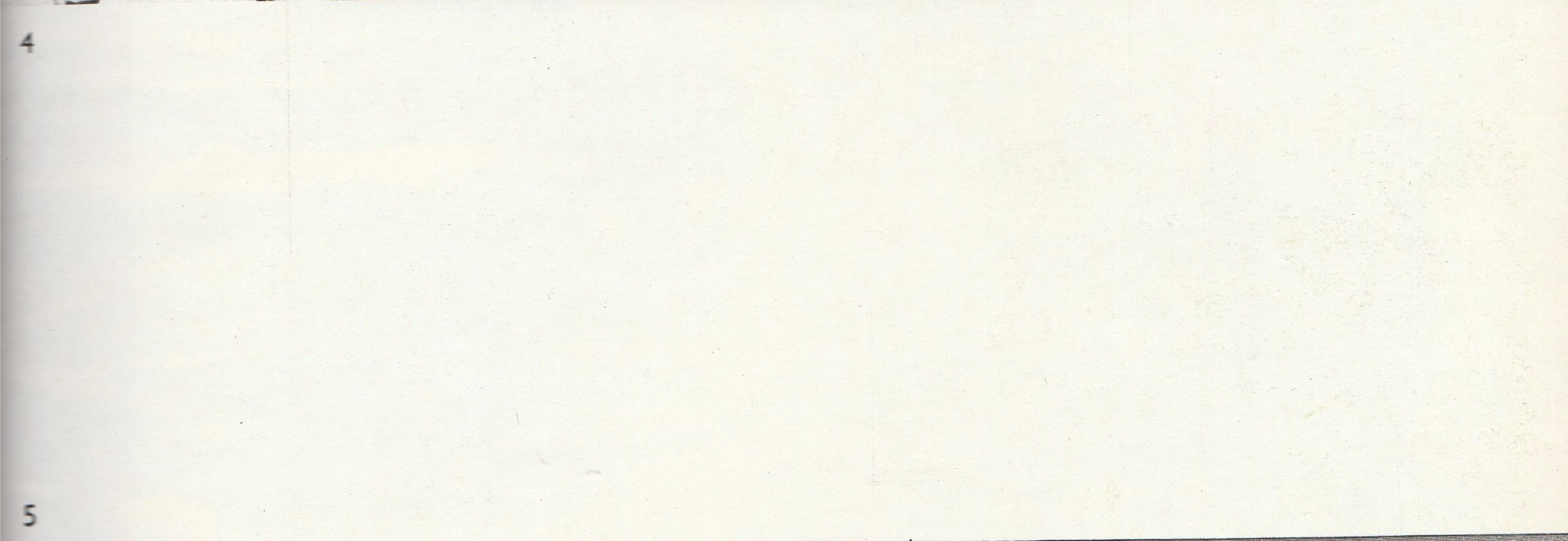

MAREA
NEAGRĂ

4

5

GANZ

TRANSILVANIA

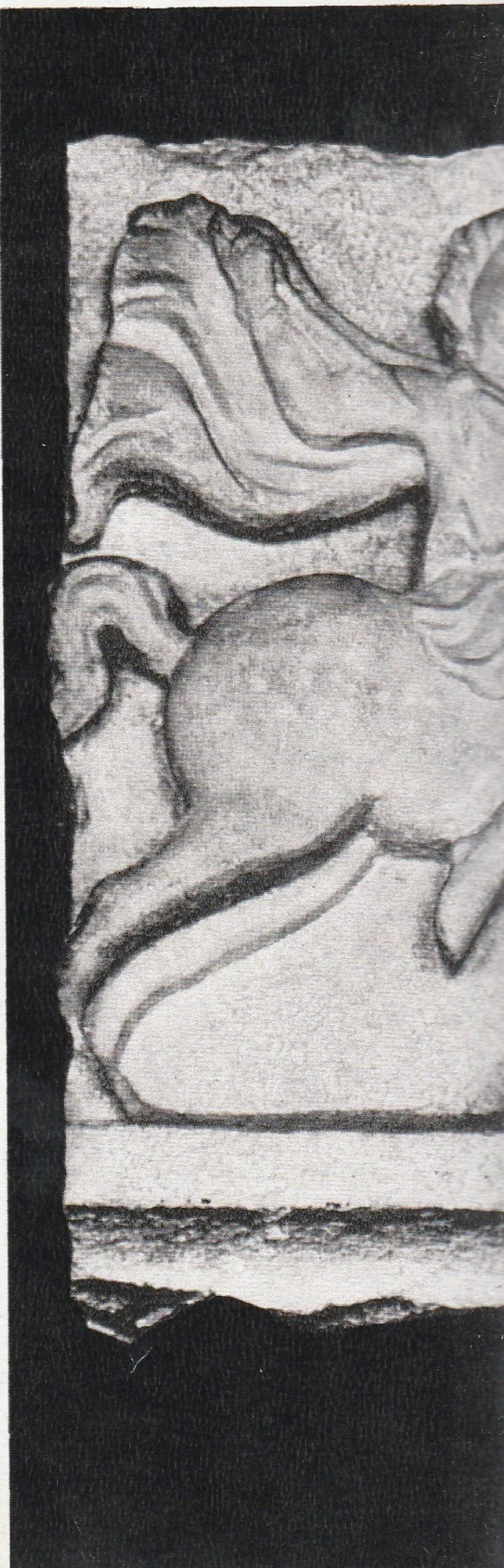

12

13

14

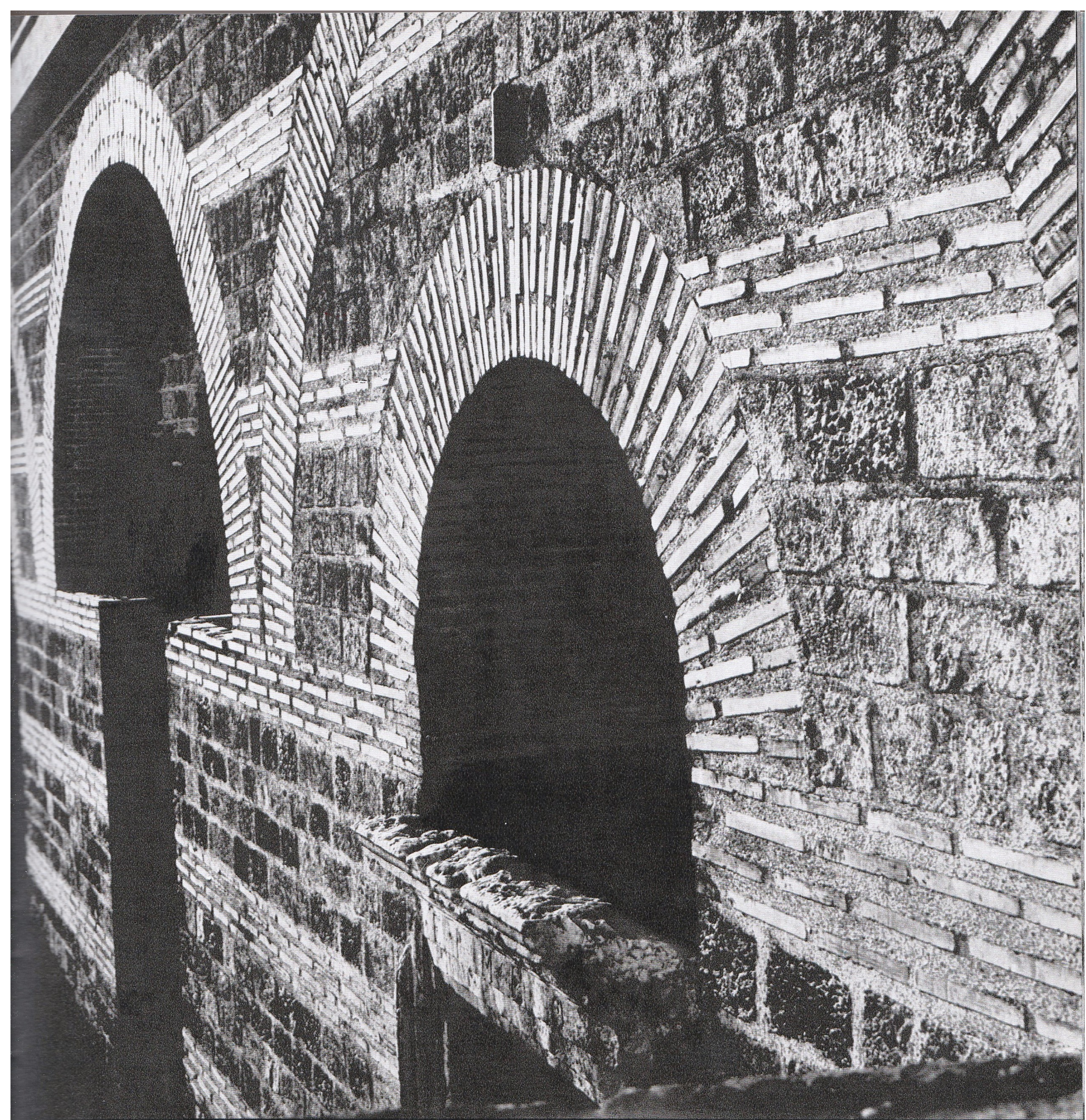
15

20

22

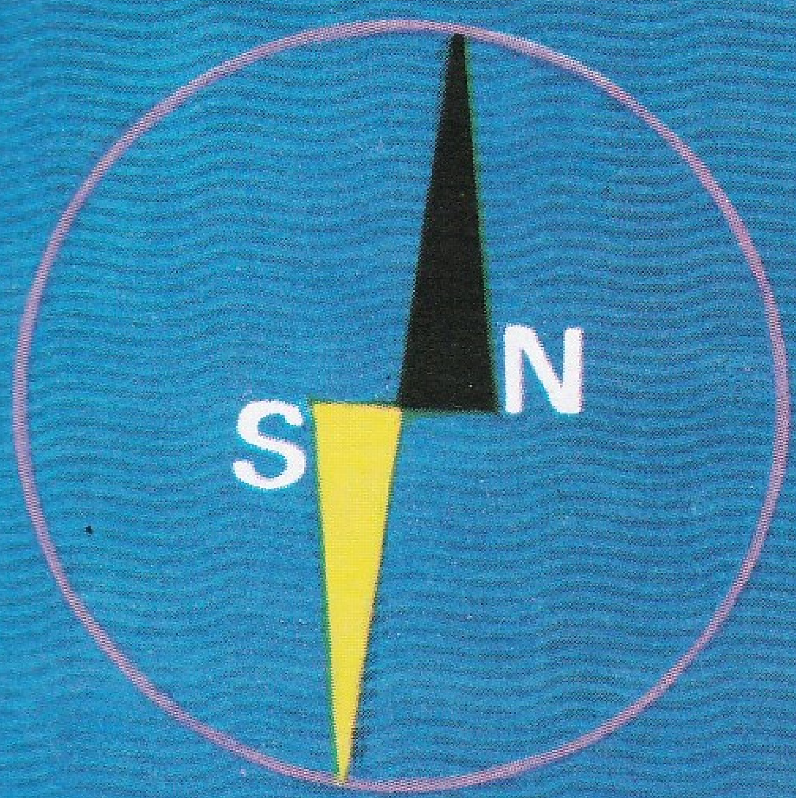

26

suiutghiol~lac

Constanța

27

32

5
4
6
7.

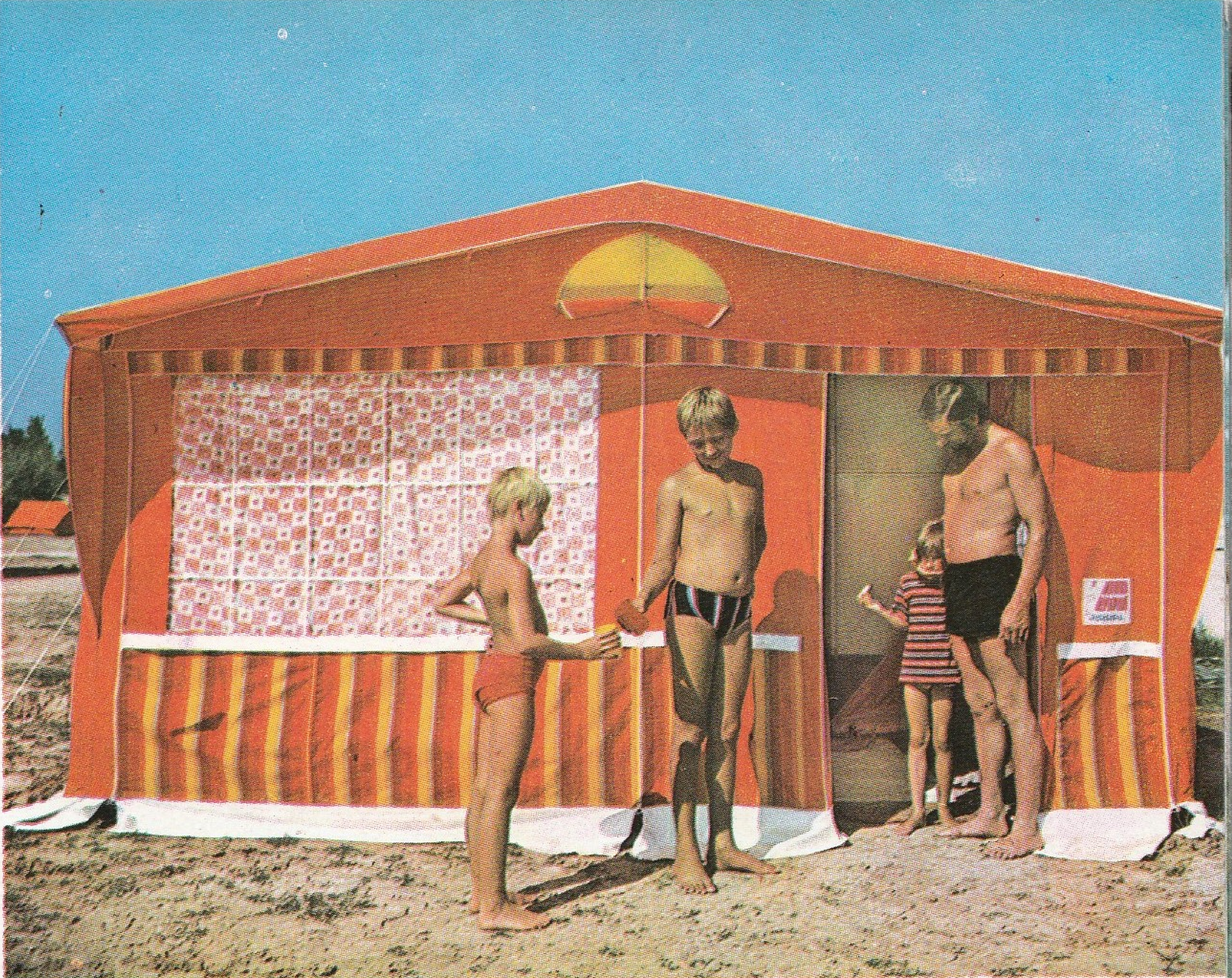

34

36

37

38

39

3

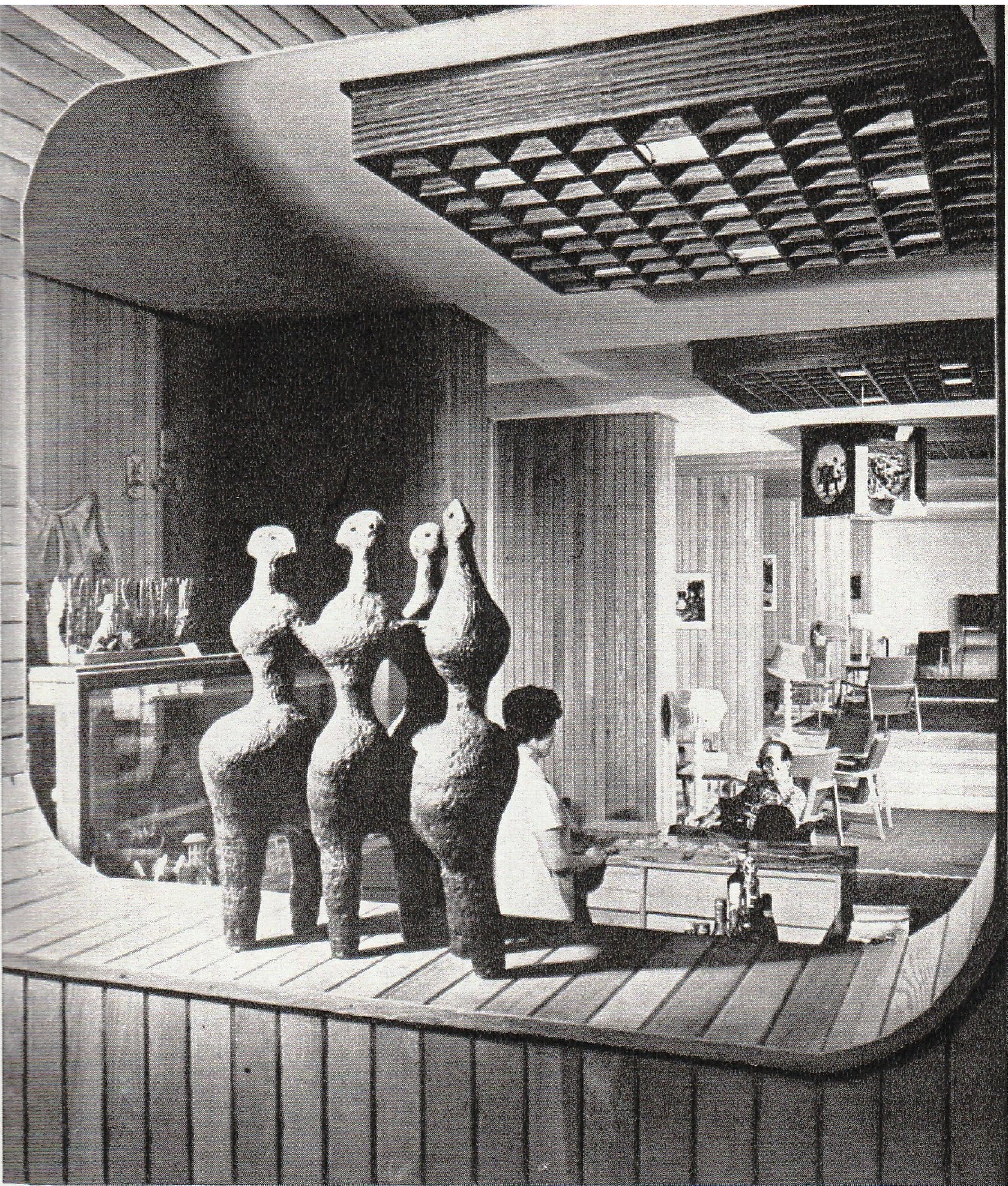

44

46

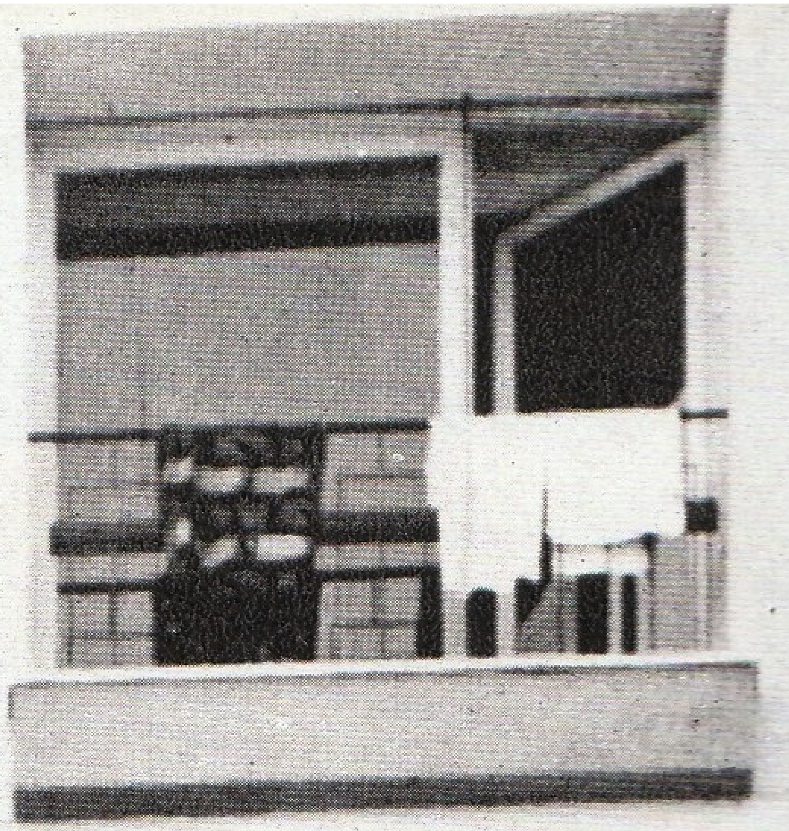
47

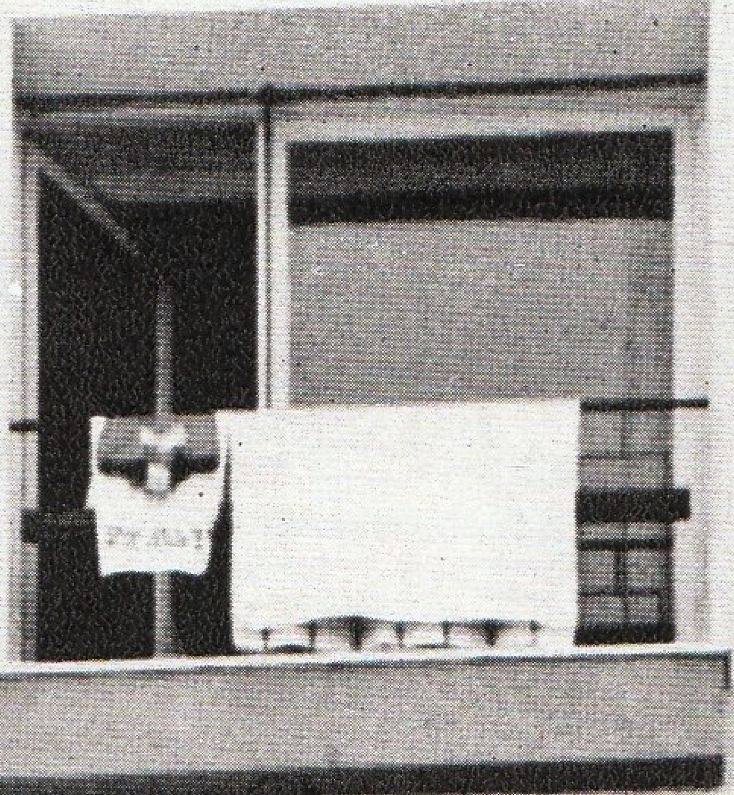
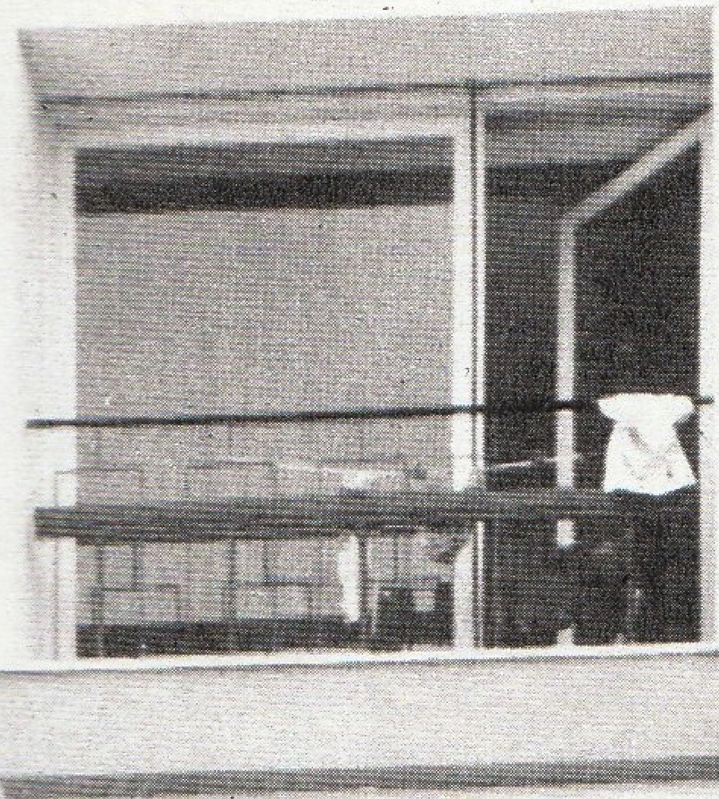

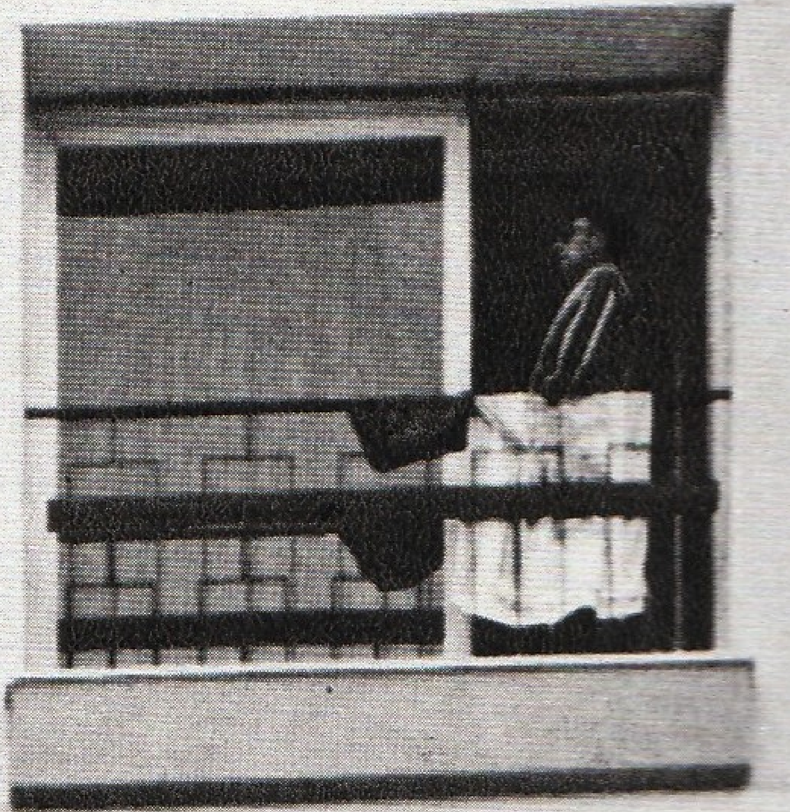
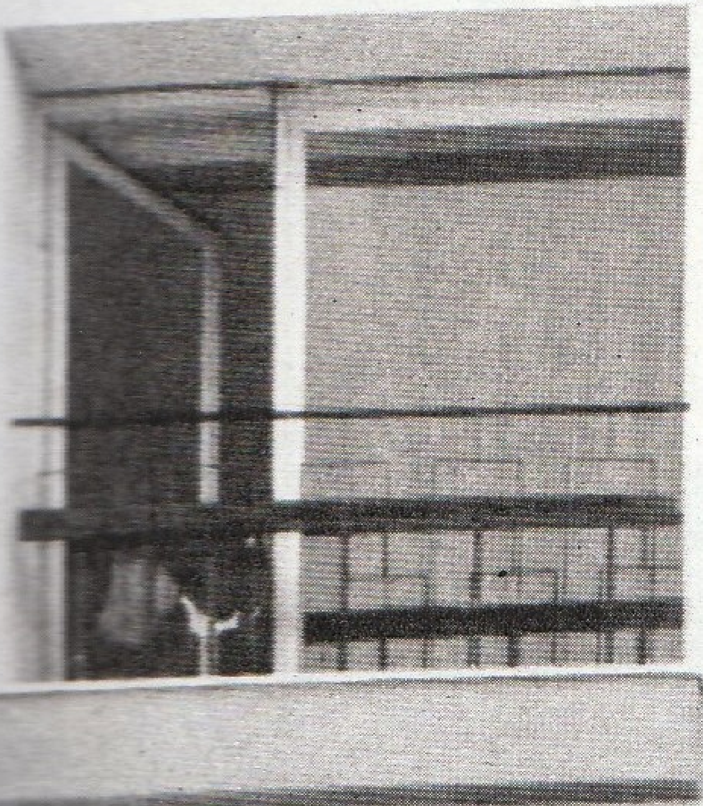
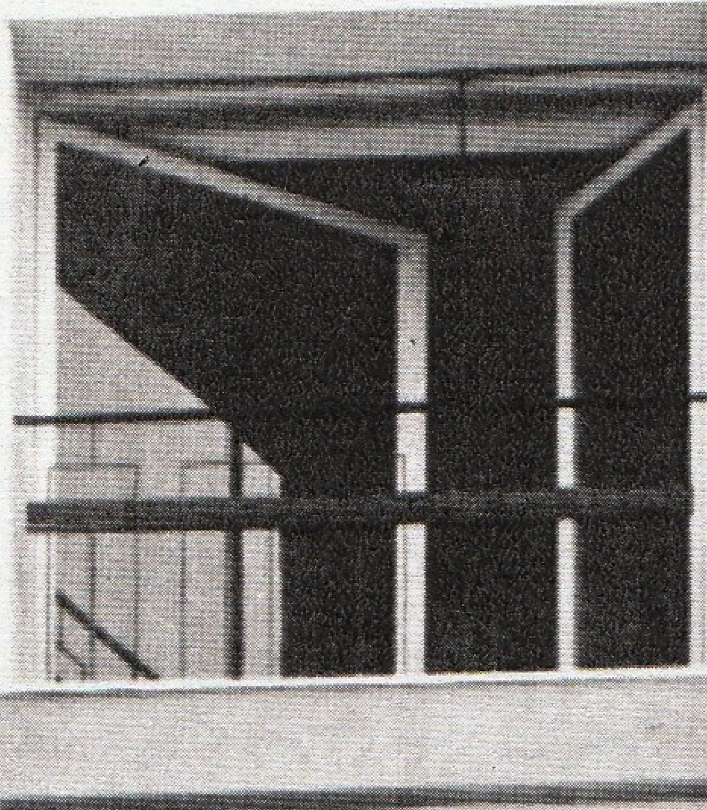
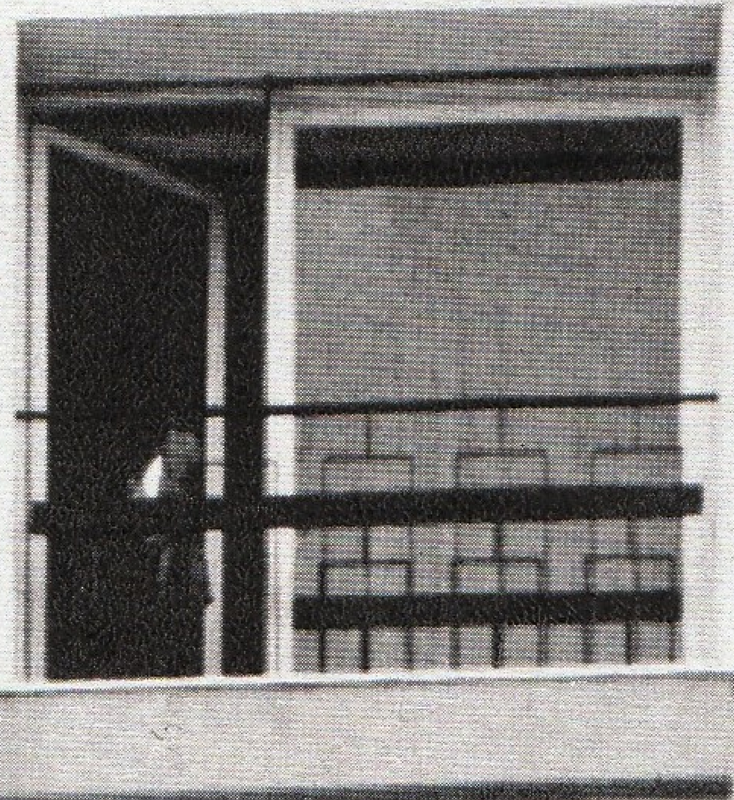
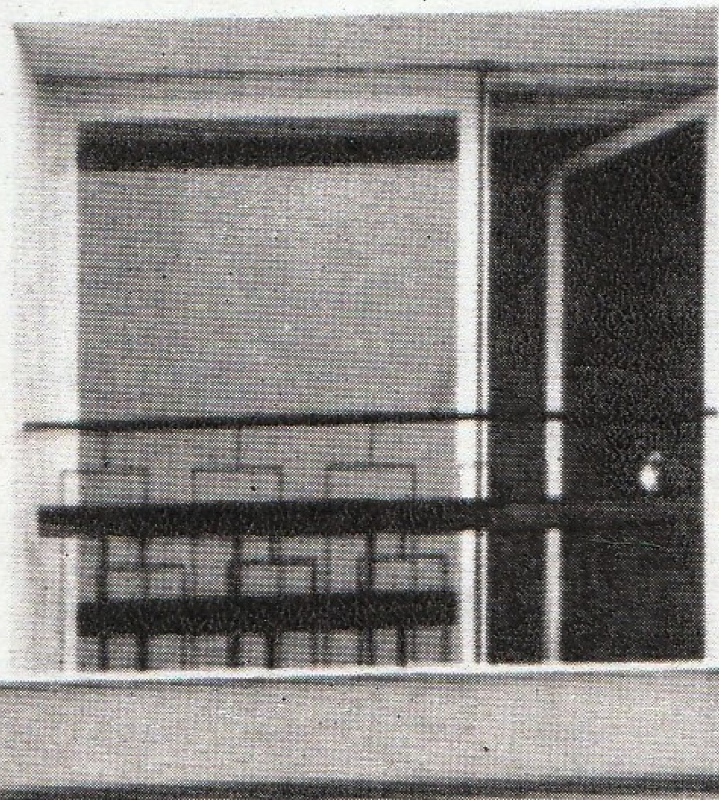
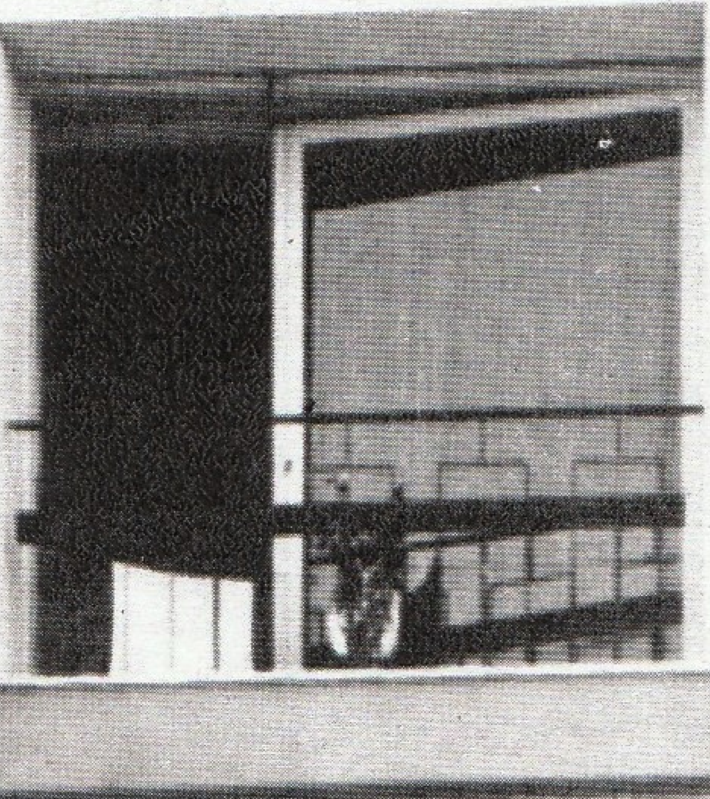
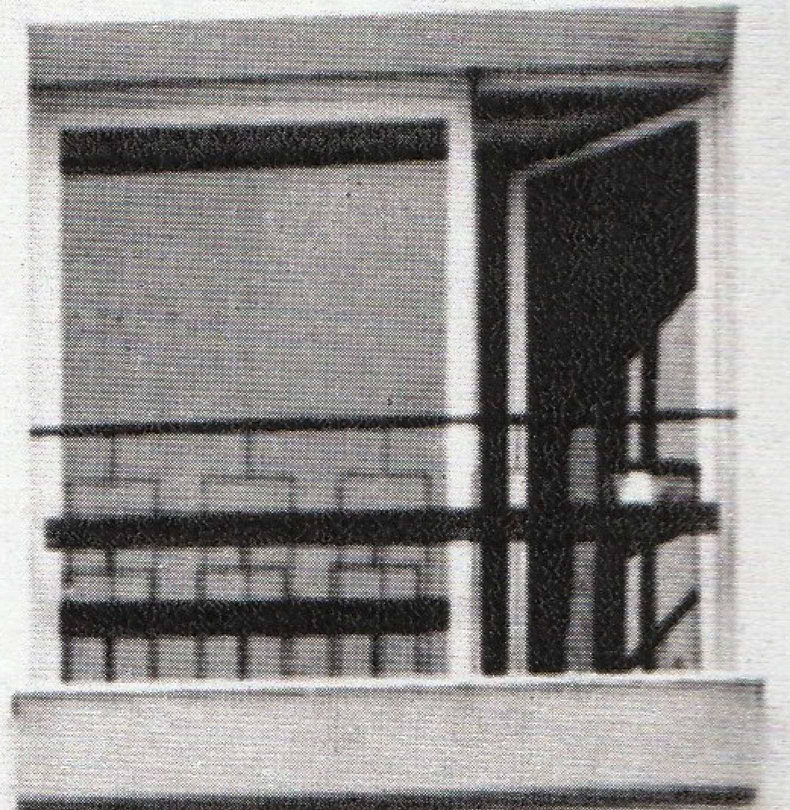

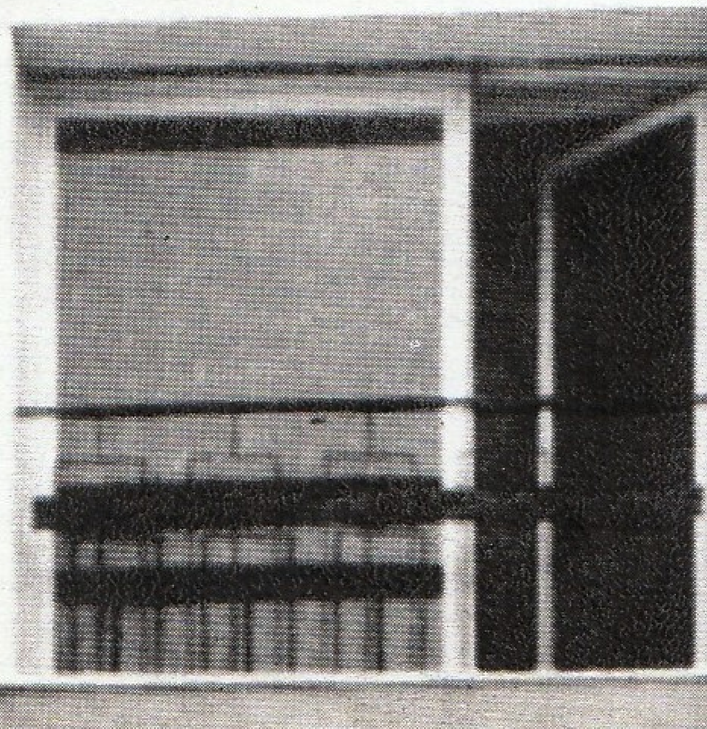
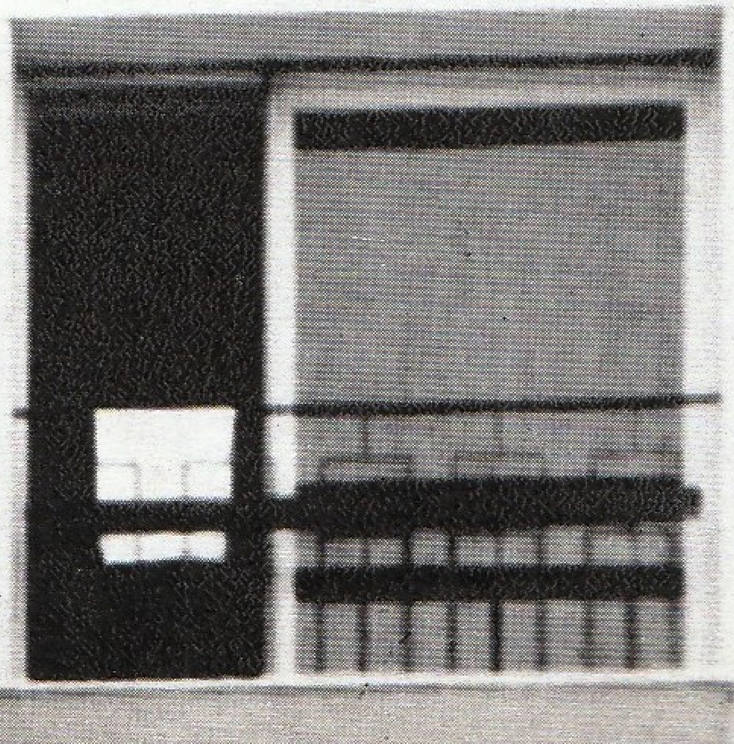

55

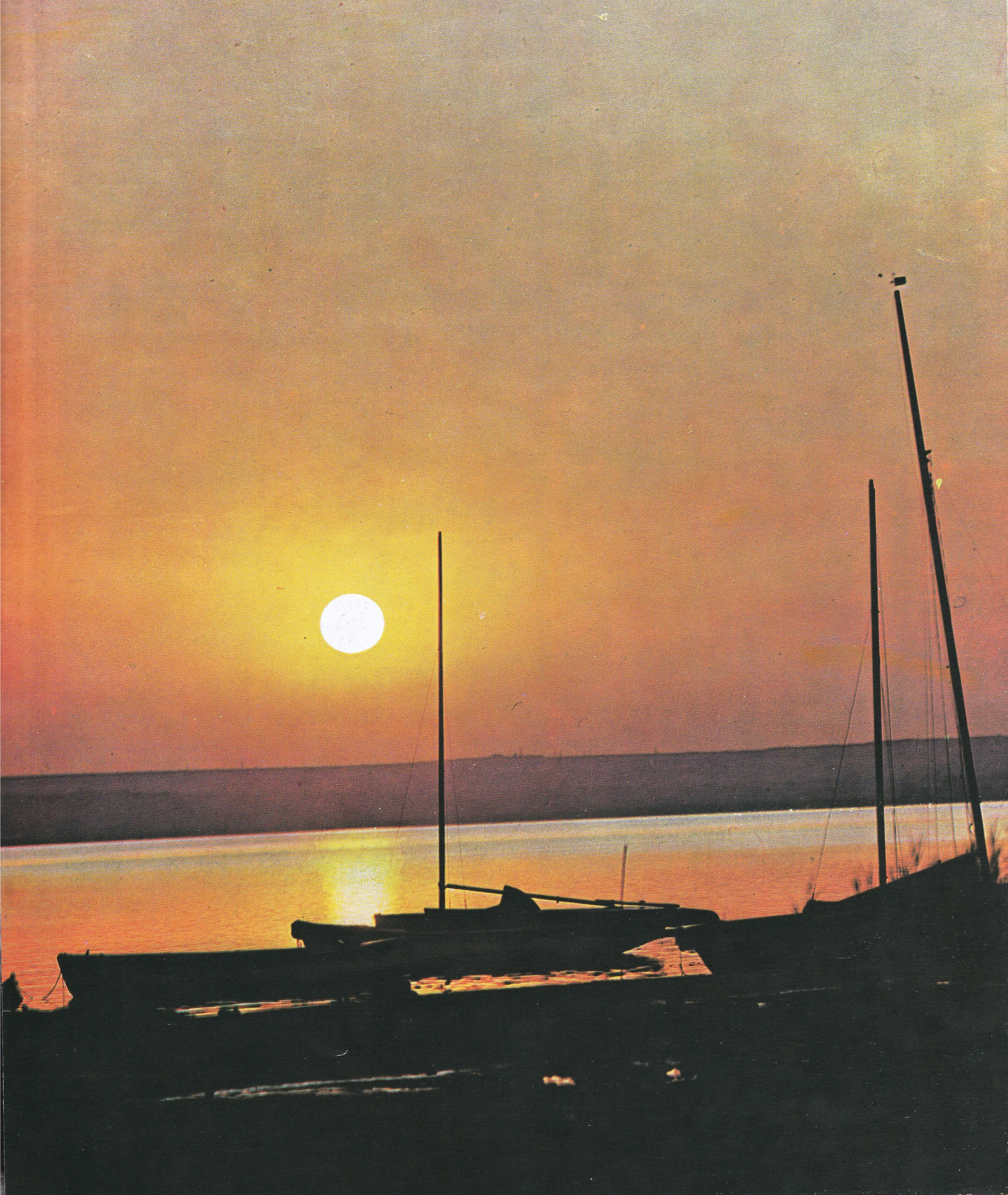

56

57

DELTA

59

64

66

65

67

68 – 69

71

EFORIE-NORD
CONSTANȚA
marea neagră
TECHIRGHIOL
techirghiol
EFORIE-SUD

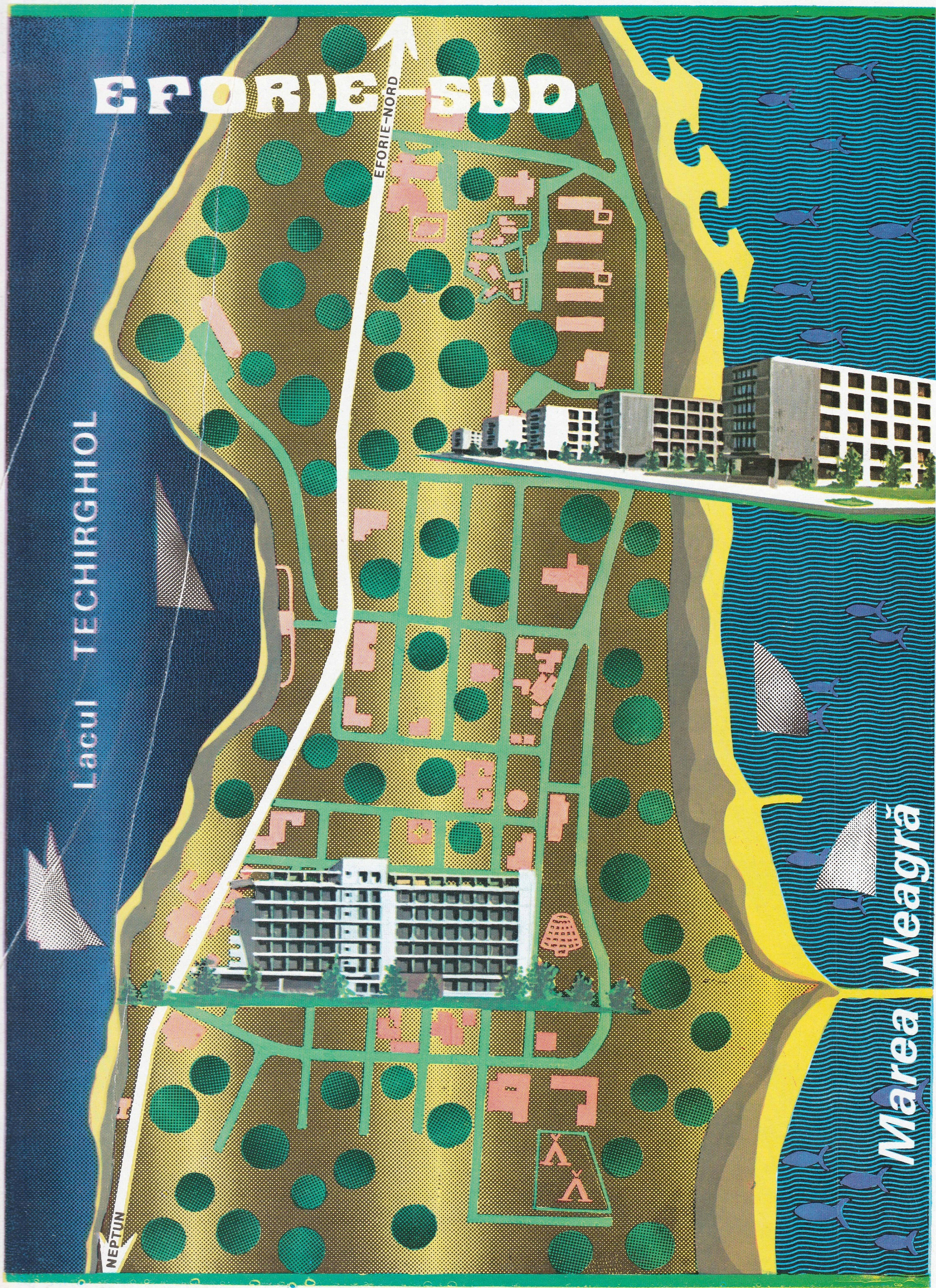

81

EFORIE-SUD
EFORIE-NORD
Lacul TECHIRGHIOL
Marea Neagră
NEPTUN

86

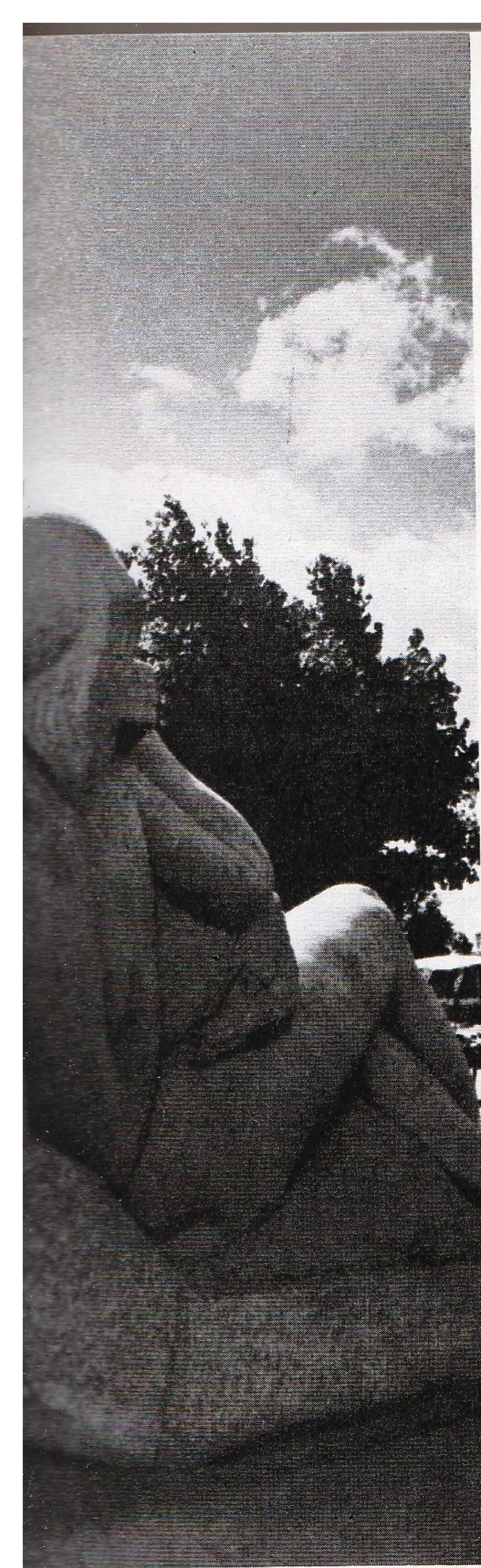
87

88

89

90

91

102

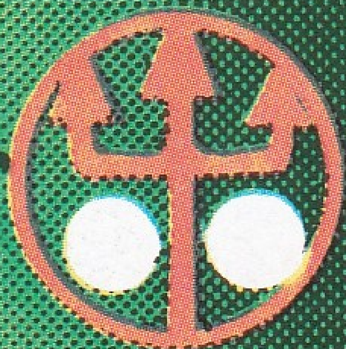

NEPTUN

Eforie

Olimp

Marea Neagră

PRICHINDEL

Mangalia

JUPITER

110

111

MOLDOVA

hotel
BELVEDERE
hotel
114

115

122

121

127

130

128

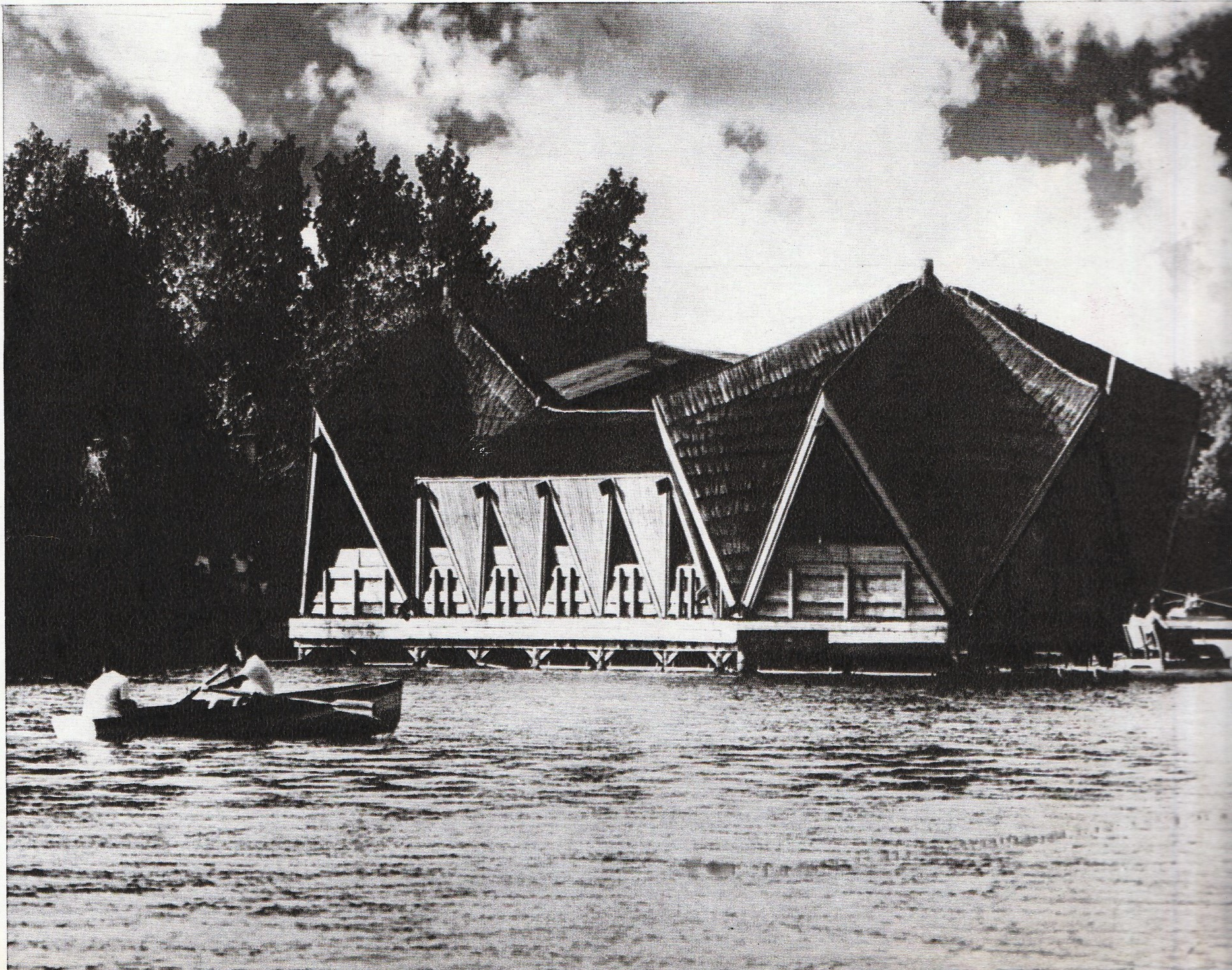
129

132

131

133

NEPTUN
JUPITER
CONSTANTA
MANGALIA
VENUS
VENUS
Marea
Neag

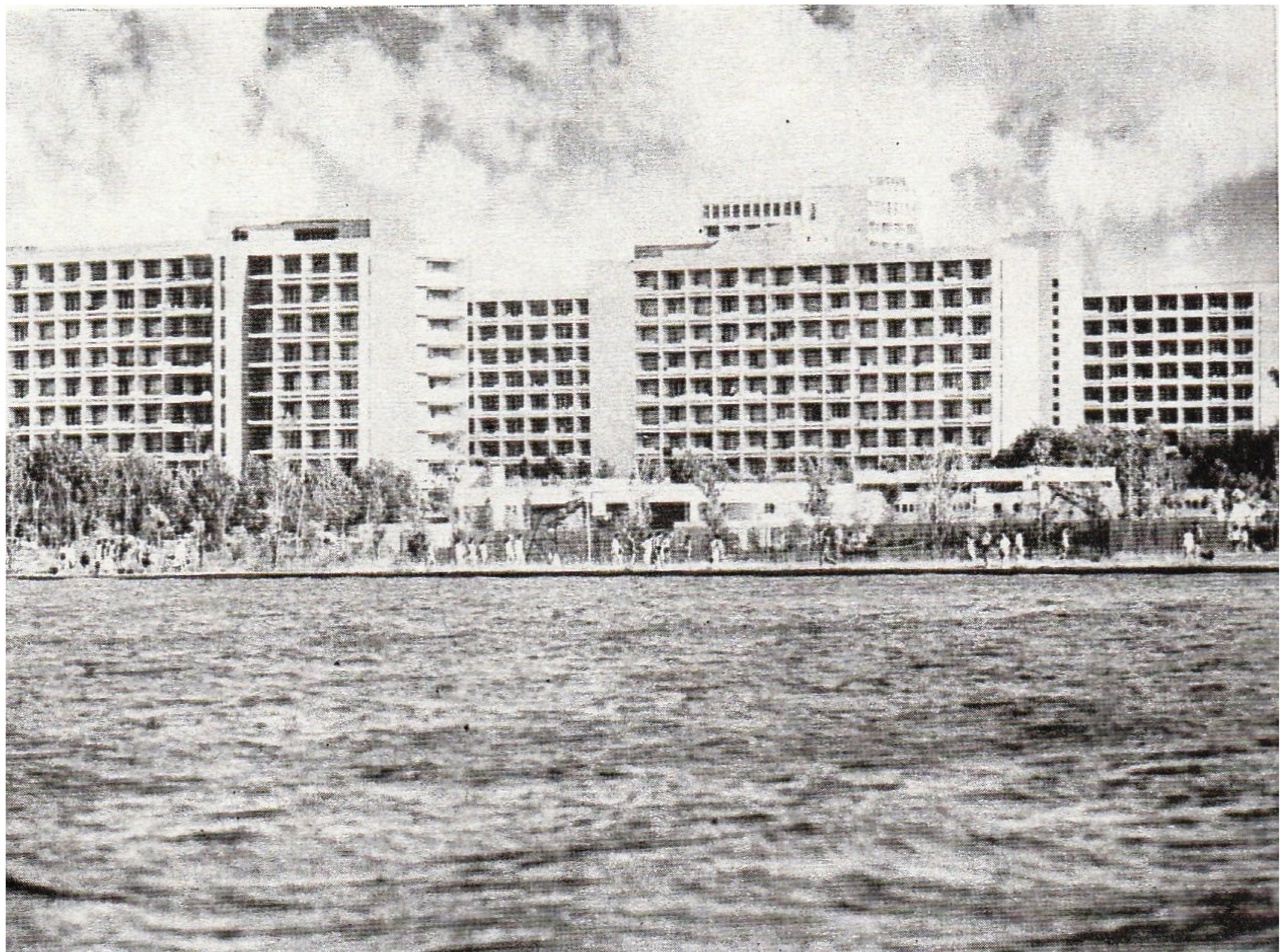

135
136

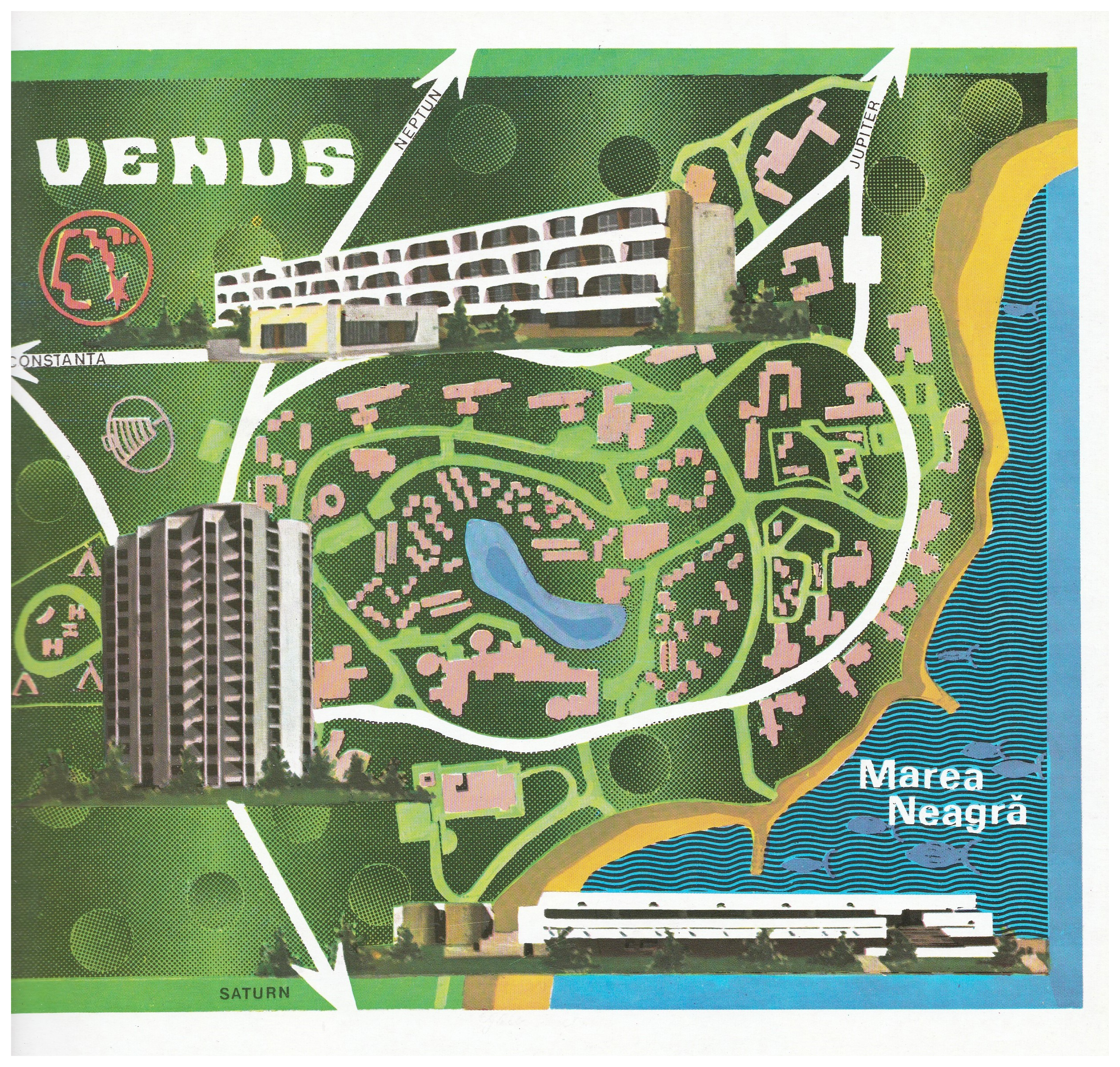

VENUS
NEPTUN
JUPITER
CONSTANTA
SATURN
Marea Neagră

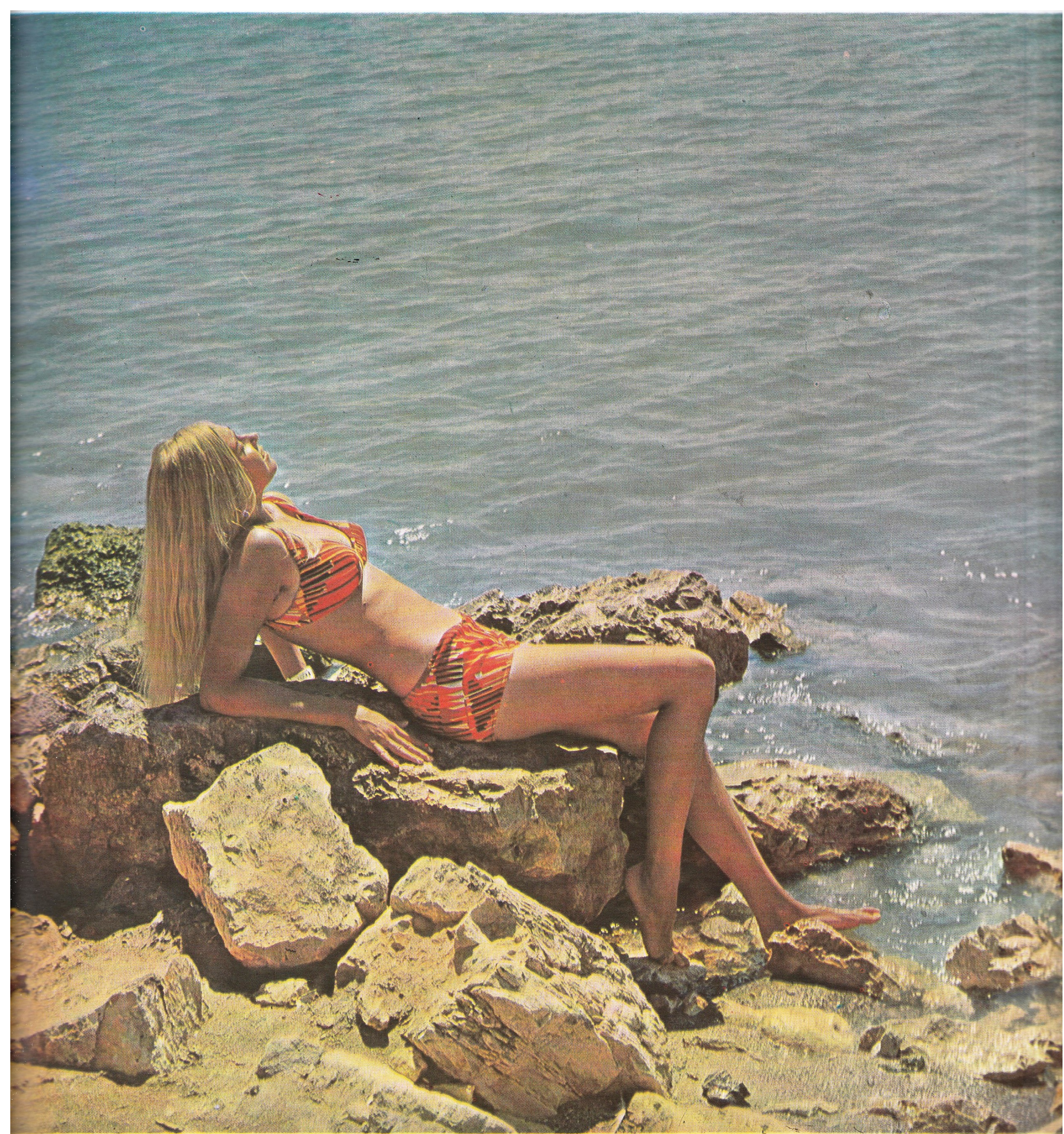

143

149

153

154

155

156

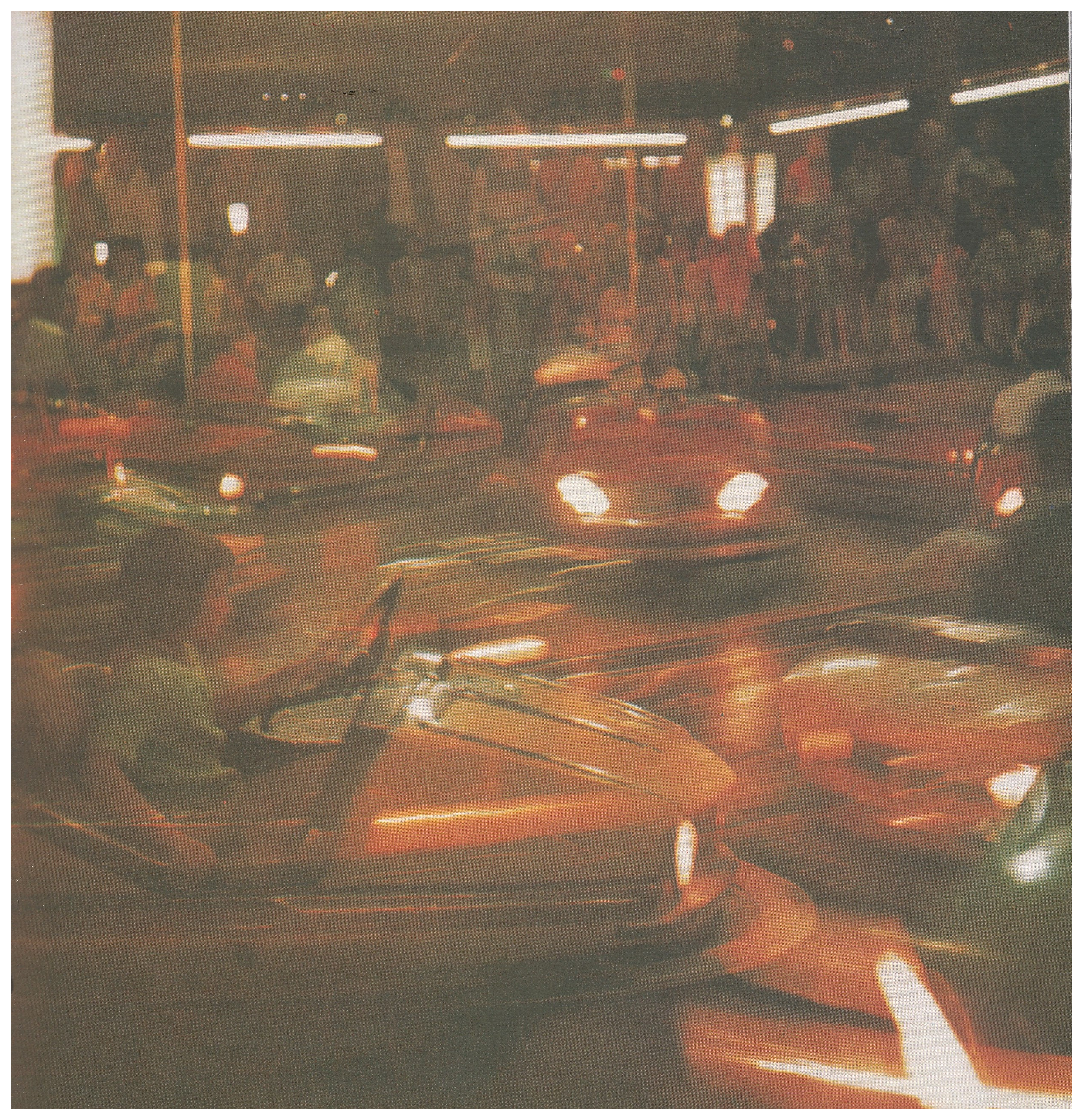

161

162

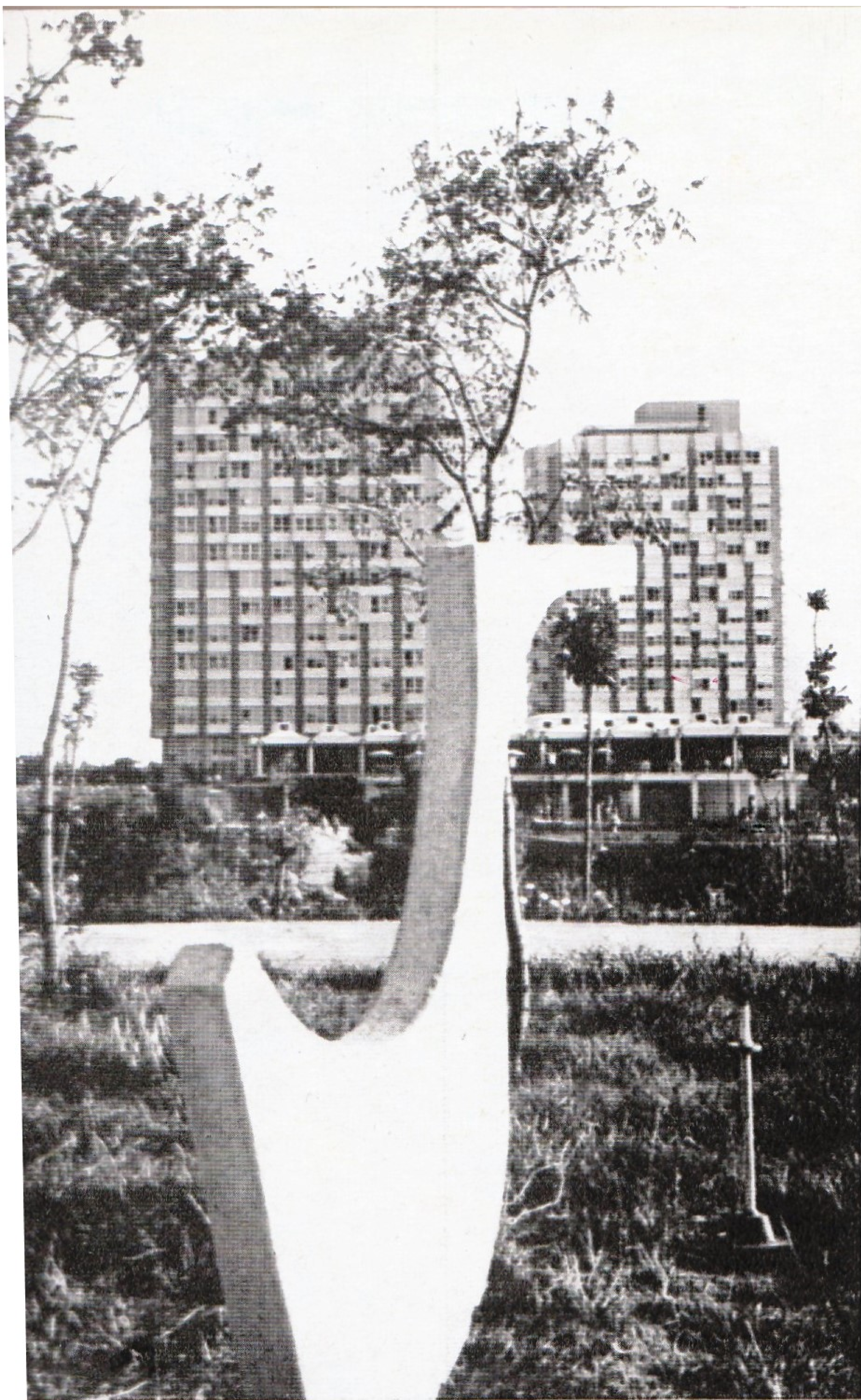

SATURN
VENUS
CONSTANTA
MANGALIA
Marea Neagră

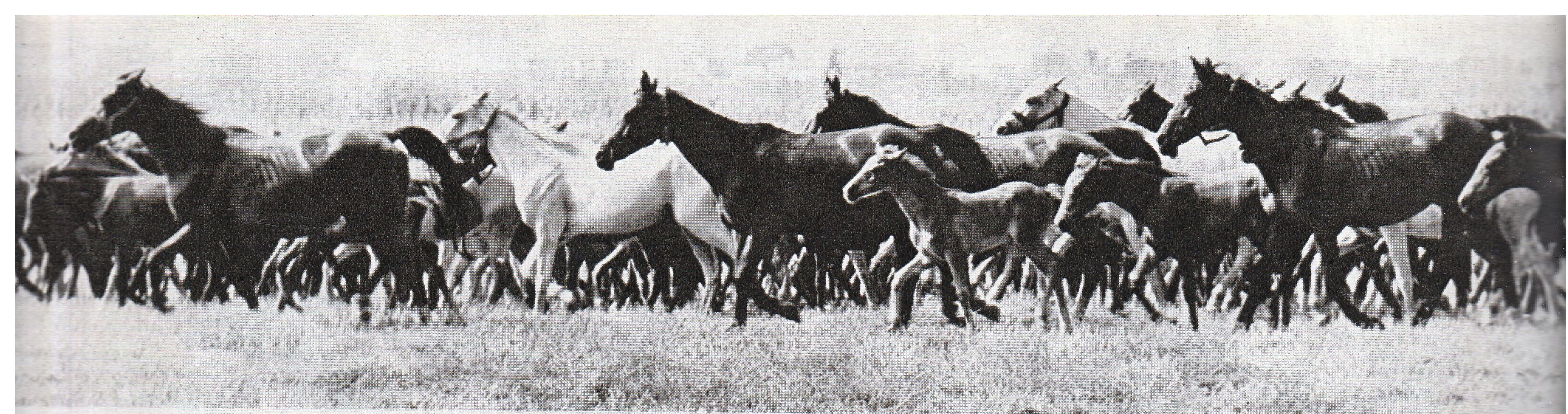

165

166

174

ES

MANGALIA
Saturn
MAREA
NEAGRA
GH. DIMITROV
ŞOS. CONSTANŢA
ALEX. PUŞKIN
MIRCEA CEL BATRIN
STR. STEFAN CEL MARE
B-dul 30 DECEMBRIE
* 2 Mai
* Varna

B

TUZLA
TUZLA

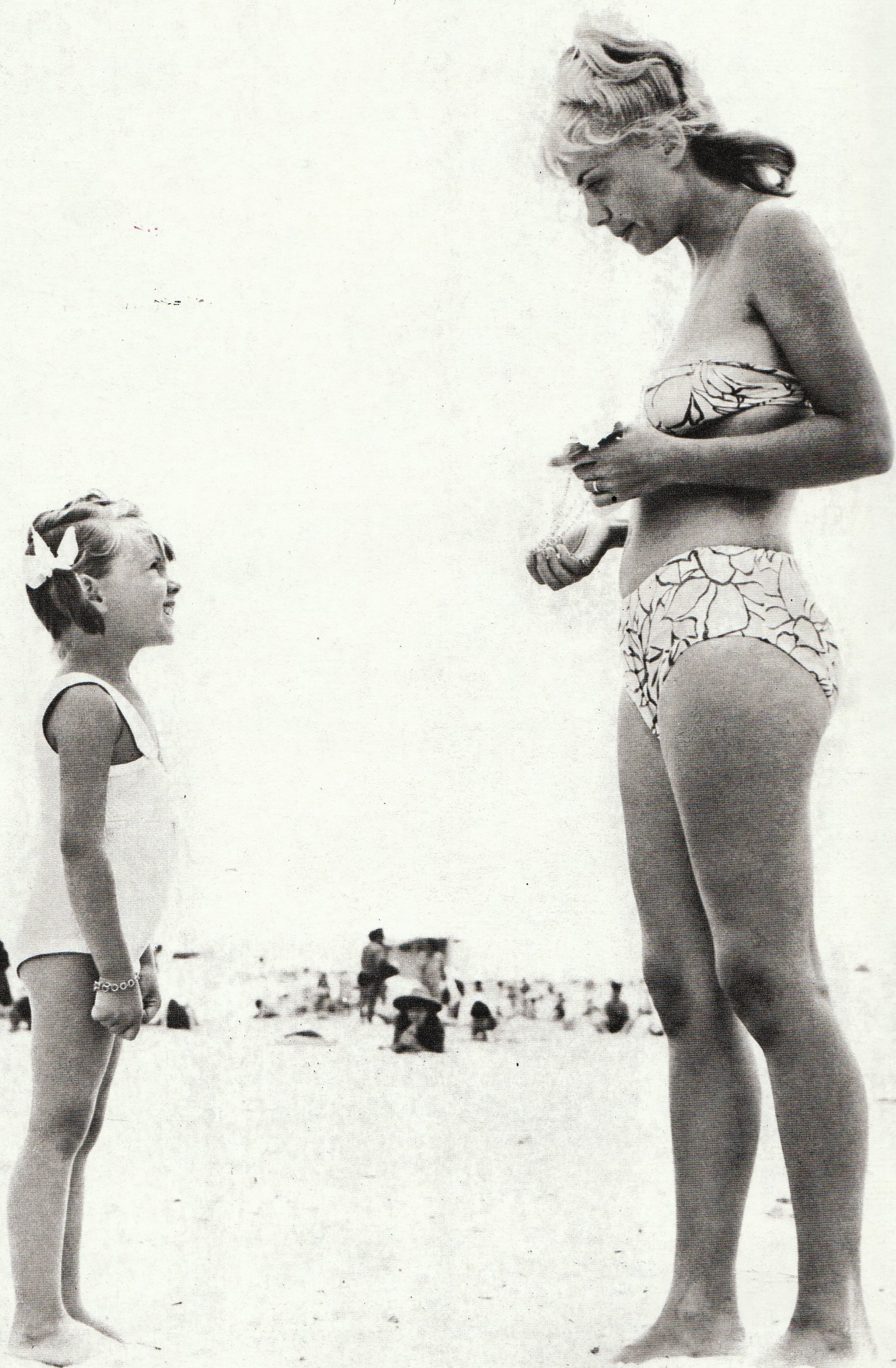

180

181

182

183

187

186

191

192

195

193

194

196

197

199

200

ADRIAN PĂUNESCU

1

Răsare soarele din Marea Neagră,
Iluminînd o ţară şi-un destin,
Şi ce rămîne-n urma lui ne pare
Un cîmp de brazde care cer devin.

Că nu e drum mai sfînt şi ceas
mai tainic,
Cînd marea valurile şi le-aleargă,
Decît acela-n care — sol de sine —
Răsare soarele din Marea Neagră.

2

Acum poetul e numai un bust
Numai o dîră de ciment subţire,
Numai un gînd cu patimă în el,
Numai melancolie şi iubire.

Ea, totuşi se păstrează cum a fost
În contra veşniciei care trece
La fel de mică lîngă pieptul lui,
La fel de tristă şi la fel de rece.

Ceea ce n-am putut poza de loc,
A fost brutala trecere de vremuri,
Şi plînsul mării ce-i uneşte azi
Legînd şi dezlegînd aceste ţărmuri.

3

Halou ca de geneză şi de mit
Numele « Apă » nu ţi-e potrivit

Numele « Lavă » nu te mai
cuprinde
Tu, mare, eşti a zeilor merinde.

Cînd te vedem, ne spui povestea
vorbii,
Înaintăm asupra ta ca orbii.

Rug sănătos, primeşte-ne odată
Şi dă-ne strălucirea ta curată.

Că semănăm cu tine întru totul
Jucîndu-ne de-a viaţa şi de-a-notul.

Noi toţi ne-am recules din mare
chipul
Marea e viaţa, moartea e nisipul.

Şi-ntr-o rotire calmă, triumfală
Viaţa e marea care totul spală.

4—5

Oraşul pare
O lucrare
De om şi de
Mare
Ce e alb e omenesc
Ce e umbră e omenesc

Ce e Marea Neagră e omenesc
Omul şi marea în ochi se privesc
În acest oraş românesc.

6

Priviţi, aceste roţi care se-ascund
Aceste osii care îşi răspund,
Aceste valuri pururi fără prund
Lumină bînd
Şi bezná bînd pe rînd,
Priviţi acest miracol, acest gînd,
Priviţi această mare fără fund.

Aceste roţi, mereu, mereu mergînd
Şi înţelegeţi
Că pămîntul e rotund
Că marea e rotundă. . .

Rotund, rotund, rotund.

7

Singurătatea lui ne mai sfidează
Şi azi, din piscul unui vechi exil,
Ovidiu şi-a găsit o aspră oază
La Pontul Euxin, oraş febril.

« Tristele » lui sînt de aceea triste,
Ochii lui orbi, de azi, de-aceea-s
orbi

Ca dincolo de-ai morţii sumbri
corbi
Cîntecul lumii vii să mai reziste.

Materia statuii lui, răscoaptă,
Parcă-i umblată de meteoriţi,
Ovidiu e revanşa noastră dreaptă,
A dacilor spre Roma-nlănţuiţi.

8

Pe sîngele mării tremurător
Pentru marele dor
Pleacă mereu
Un vapor.

Fiinţa vasului se împreună
Într-o lumină de fragedă lună
Marea miroase sărat
A furtună.

9

Ei vin puţin zăpăciţi
Orice drum e totuşi un drum
Pe aici au fost altădată sciţi
Sciţii nu mai există acum.

Marea e mare
Ţărmul e ţărm
Pînă la primul popas de culoare
Sufletele dorm.

10

Pare-o avere completă
De-a lungul şi de-a latul

În vreme ce
Marea joacă ruletă
Cu uscatul.

12—14

Ce surd mister, ce lumi necunoscute
Se află dincolo de toate-acestea
Aceste oști n-au putut fi bătute
De și-au putut rosti măcar povestea.

Și vai, nici-o lumină nu e moartă
Prin țările pe unde omul are
Putere de amor și timp de artă,
Și Mare mare la un țărm de mare.

15

Poartă pe sub care trece
Un curent de aer rece
Scîrcium pentru cer și mare
Stîlpi uituci
Ca rupți din sare.

16

Nici pentru delfini nu-i ușor
Și nici pentru dirijor,
În această lume cu mări poluate
Delfinul
Spre-o mînă curată
Se zbate.

Și totuși după cum s-a auzit,
Nici lîngă această mînă
Delfinul nu e mulțumit
Delfinului îi miroase îngrozitor
Mîna prea zveltului său dirijor
Pentru că dirijorul e fumător

Și-i este poluat
Degetul arătător.

17

Ca să vedem peștii
Mai micii, mai marii
Le facem cu dragoste
Niște acvarii.

Dar oare sînt peștii
Mai micii, mai marii
Pești adevărați,
Cînd stau în acvarii?

Ca să-i vedem
Îi prindem de vii
Dar poate ei
Altfel ar fi
Liberi de-ar fi.

18

Nici nu se știe bine ce scînteie
Într-o lumină violacee
Soarele-n apă
Ochiul în pleoapă
Sau străvechimea
În moschee?

19

Două sprîncene par
Pe ochii cu sclipăt bizar
Care vede adînc și înalt
De pe un tărîm
Pe celălalt.

20—21

Între ulcioare sunătoare
Un mozaic numit migală
În care cîte o culoare
Ca o stafie se mai scoală.

Îndatorați sîntem acestei
Migale fără de cuvinte
Sufletul ni-i un lan de trestii
Tremurătoare pe morminte.

22

La Histria coloanele bolnave
Arată înspre cer ca spre-o ruină.
Acesta-i semn că, ori din negre nave,
Ori din albaștri nori, o să revină
Temeinicia unei bolte grave

Care a dat și va mai da lumină.

23

Prin aceste „porți"
N-a trecut nimeni
De cîteva mii de ani
Numai cerul
Trîntind ușile
S-a dus
Unde-a avut treabă
La morți sau la vii
Cu lumină
Sau cu întuneric.

24

Cînd sprijineau ce-aveau de sprijinit
Bolți sau statui sau doar priviri sau trepte
Coloanele acestea erau drepte...
Acum lipsa de rost le-a șubrezit.

25

Acest zid
A apărat
Nu numai cetatea
Ci și
Imaginea noastră
Cu privire la cetate.

Acest zid
Este pleoapa de piatră
Lăsată peste ochiul cinic
Al vremii.

Și dacă
Toate cetățile
Au rezistat cît au rezistat
Celor ce le-asaltau
Niciuna, niciuna nu a putut rezista
Privirii.

Privirea dislocă
Turnuri și țărmuri
Bronzuri și oțeluri
Privirea
E
Învingătorul din urmă.

26

Din cînd în cînd
Dezastrul
Se înfățișează geometric,
Ordonat și corect.

El nu e însă
Prin aceasta
Mai puțin
Vreme
Decît este.

27

Mamaia e un dulce zuruit
Molatec nume dat unei dileme
«Este sau nu marea un infinit?»
Mamaia-și simte zorile devreme.

Ea e-o poveste pentru cei ce nu
S-au învățat să vadă și să creadă
Mamaia e o tindă de zăpadă
Prin care-un vînt de gips și-argint trecu

Mamaia e un sat continental
Ieșire și spre cer, nu doar spre mare,

Şi cînd spre ea porneşte cîte-un val
Pendule bat şi sună calendare.

Aşa cum stă ca şi cînd ar zbura
Mamaia e o stranie poveste
Pe care a visat-o cineva
Ce, neputîndu-se trezi, ea ESTE.

28

Am învăţat noi, românii,
Războaie mondiale
Geometrie în spaţiu
Poluare
Legi obiective
Limbi străine
Dumnezeul local ne e martor
Că vom învăţa şi minigolf.

Treacă de la noi
Acest răsfăţ.

29

Acela care nu duce mîinile la ochi
Ca să se ferească de lumina
soarelui
Este precis
Soarele.

Restul sîntem noi,
Ceilalţi
Într-o dimineaţă
Cu soare mult
Ca de reclamă.
Ca-ntr-un aranjament
Profitabil.

30—31

Desigur, n-ar trebui uitat
Că la mare
Cel mai important lucru
E, totuşi,
— Îmi iau toate riscurile s-o
afirm ! —
Marea
Care şi ea
Tot încoace spre casă
Vine de-a pururi.

32

La urma urmei
Mamaia întreagă
E un spectacol
De sunet şi lumină.
Asta nu înseamnă
Că în adîncul priveliştii
Nu trebuia
Construit un teatru.
Cu paradoxuri nu se poate trăi
Aşa cum cuvîntul pîine
Nu satură decît cuvîntul om,
Nu omul.

33

Noi spectatori şi noi actori
Odată, de mai multe ori,
La cîrma unor vii culori
Ai teatrului moştenitori...

34—35

N-are sfîrşit
Şi început
E aur fiert
Şi gong tăcut.

Marea şi plaja
Se-agită vii
Ca două albe
Melancolii.

36

Marea ca marea
Lumea ca lumea
Vezi depărtarea
Şi simţi minunea.

Ce nu e mare
Este zidire
Punte de soare,
Dulce, subţire,
Soarele trece
Blînd de se scaldă
Din lumea caldă
În apa rece.

37—39

Aici sînt tot felul
De corturi, restaurante şi parcuri
Cortul X
Restaurantul din Parcul de distracţie
Şi barul Melody
Unde nu se poate pune punctul pe i
Deoarece este igrec.

La vorbă nu sînt prea interesante
La vedere merită.

40

Statuia va sări în apă
A şi sărit pe jumătate
Căci toată umbra ei se-ngroapă
În valurile descîntate.

41

Acestui ţărm
Îi şade bine populat
Acestui ţărm
Îi vine bine lumea.

Statuile se simt şi ele bine
Copacii freamătă sărat
Acestui ţărm
Îi şade bine viaţa.

42

Vîntul ne duce pe toţi din spate
Pe toate căile lui complicate
Vîntul, cînd bate, a vreme bate.

Pînzele albe iată-s umflate
Poartă în ele seninătate
Vîntul, cînd bate, a viaţă bate.

43

Copiii sînt proprietarii mării
Ei, castelanii de nisip,
Păpuşile cînd plîng mai acătării
Plînge al mării chip pentru-al lor
chip

Copiii sînt proprietarii mării
Ei, castelanii de nisip.

44

Dacă mareea
Ar fi mînă de lucru
Dacă fluxul ar face
Şi refluxul ar potrivi
Ceea ce fluxul a făcut,
Dacă mareea
Ar fi forţă de producţie
Cu hotărîre
Una din primele ei lucrări
Ar fi hotelul « Riviera ».

45

Un dulce clovn
Vopsit tot în lumină

E lîngă mare
Această piscină.

46—47

Aici vă aflați
În plină epocă
De maree
Împlinită.
Aici a lucrat
Pentru dumneavoastră mareea.

48

Vine și noaptea, vine și luna
Cînd universul și marea sînt una,
Cînd cade roua pe fiecare
Cînd luna-n mare și marea-n zare

Poartă lumină ostenitoare

Cînd sînt mistere peste tăcere
Gîndul se joacă de-a baba-oarba
Luna din mare dreptul și-l cere
Dreptul la minele-i aurifere
Și se aude cum crește iarba.

49

Nimic de-adăugat lîngă acest
colț de pămînt celest

Observați, vă rugăm, că deși
E vorba de niște fotografii

Marea e într-o asemenea apoteoză
Încît parcă se mișcă și-n poză.

50

Despre hoteluri numai bine
Mai ales că de obicei sînt pline
Despre apă numai bine
Mai ales că ne ține.

51

Copiii soarelui
Întreabă
Ce mai face
Tatăl lor
Sezonier

Întrebările lor
Merg în sus
Într-un mod
Cîrn.

52

În sertarele acestui dulap
Foarte multe familii încap
Sînt făcute din lumină și zid
Vara se trag și iarna se-nchid.

54—55

Se poate călători pe apă
Se poate să te scufunzi în uscat
Totul e să nu-ți pierzi
Bucuria de a te juca.

Și de asemenea
Să-i lași
Și pe alții
Să se joace.

56

Să ai două armate cum sînt acestea, ah!
Să o asmuți pe una în contra celeilalte

Reginele să schimbe-ntre ele priviri-nalte
Să joci, mutînd castele, un fel de maxi-șah.

Aceasta e o joacă din cele mai ciudate
Ai febră musculară, te doare brațul, ah!
Un sport devine astfel și arta de-a ști șah
Și-astfel învingătorul nu doar cîștigă: bate.

57

« Ce-i afară-i numai gardu'»
Zicea un cîntecel
« Înăuntru-i liopardul »
Gătit în chip și fel.

58

Aici întîlniți
Popicele fermecate
Fiți fericiți
Că le loviți
Că nu le nimeriți
Dar că au
Obiceiul să cadă toate

Sînt prevăzute ele
Contra unei sume de bani
Cu un dispozitiv
Care nu le face belele

Cad numai cînd te uiți la ele
Din milă
Față de popicarii profani.

59

În aceste vremuri serioase
În care copiii nu mai sînt chiar copii

În care cad avioane și se-neacă vase,

Tiribombă să fii.

Să te învîrți într-un parc
Să-i faci fericiți pe cei mici
Să te învîrți, să te învîrți ca un arc

Și nimic despre nimic să nu zici.

Să fii o tiribombă învîrtitoare
Care-i arată pe copii la soare.

60

Dimineața era plin
Acum e aproape gol

Ca un năvod dezolat
Apune soarele la Siutghiol.

61

Li se face
Sau nu li se face curte
Fetele, acestea sînt
Că dacă nu pămîntul
Cel puțin marea
Se învîrte.

62

Corturi la Năvodari
Nimic mai mult
Dar nimic mai puțin.
Destul pentru o vară
A mulțumirii noastre.

63

Printr-o fereastră largă
Această casă
Privește la celelalte.

64—65

Ochiul, această taină o găsi
În tainicul Adamclisi
Acestui miez zidit întreg
Acestui cald iceberg
Nu-i află cheia decît cei
Ce-și poartă flacăra cu ei.

66

Unde duc și unde-ajung
Treptele acestea?
Iarba le trage spre cer

Lumina le-apasă în pămînt
Ele rămîn
Pe locurile lor
Într-un echilibru desăvîrșit
De parcă
Lumina și iarba
Ar cîntări la fel de greu
În balanța priveliștii.

67

Norii de sus
Par respirația
Acestor pietre
Din seria nominală
A eternității

68—69

Supusul dac
E nesupus
Buzele-i tac
Ochiul posac
Se uită-n sus
Pare o rază
De steauă moartă

Ființa lui trează
Se eliberează
Abia în artă.

*

Împăratul își căuta o mare
La care să-și trimită
Copiii
Din viitorime.

70

Istoria
Îmbolnăvește pietrele
Și nu-i exclus
Ca din acești pilaștri
Să curgă peste ani
Nisip
Pentru împrospătarea
Țărmului de-atunci al Mării Negre.

71

Nu le atinge timpul
Nu le lovește timpul
Din negura de piatră
Sfidează pur și simplu.

Tocmite pentru ceruri
Dar viețuind aici
Să ne-ntrebăm: noi, lor,
Cît le părem de mici?

72—73

Deosebirea dintre
Pustietatea moartă și pustietatea vie
E că pietrele cele vii
Sînt rotunde.

Urmele unei lucrări
Migăloase
Sînt semnul
Că pustietatea aceea
E vie.

Din cînd în cînd
Probabil zeii
Mai calcă iarba
Acestei pustietăți
Care strigă pe nume
Manualele de istorie.

74

Sfinți inutili, și pelicanii,
O specie născută moartă
Cît de stîngaci și greu își poartă
Pe lume ciocurile stranii.

75

Unde se duce
Dunărea dulce
De ce nu se întoarce
Cînd dă de catarge?

Norii deasupra
O apasă cu umbra
Albia jos
O apasă duios.

Dunărea trece
Dunărea este
Ca o poveste
Despre ce se petrece.

76

Vocala dispărută
Din euforie
Face și azi plută
La Eforie.

77—78

Nu întîrziați prea mult
Să vă ocupați
Locurile
Pentru că s-ar putea
Să le găsiți
Ocupate
De albinele care-și fac drum
Către acești faguri.

*

E o mare
Atît de credincioasă
Că te aduce,
Oricum ai fi,
Acasă.

79—80

Aceste ziduri de cetate veche
Nici nu par ziduri de cetate nouă
Așa cum sînt, la țărmul Mării Negre—
Marea de univers, marea de rouă.

Piatra pe țărm poroasă și înceată
Calmează soarele de fontă caldă
Și cînd începe briza blînd să bată
Îngeri și diavoli par cei ce se scaldă.

81

Ca semn
Că aparținem Europei
Numească-se Europa
Acest Hotel

În care dorm
Cu toată hotărîrea
Cu toată profunzimea
Europeni
De viță veche.

82

Niște oameni
Pe niște nisip
Lîngă niște
Mare Neagră

Lîngă niște
Perpetum mobile
Sub niște cer
Și-n ochi
Cu niște
Infinit de sezon.

83

Nicăieri nu e mai bună o bere
Ca lîngă marea aceasta
Constituită din toate
Deshidratările noastre.

Se spune că un tînăr insolat
În loc să zică
« Ospătar, o bere »
A zis:
« Chelner, o Mare Neagră ! »
Și a surîs deshidratat
Pînă la oxigen.

84

Nici sus nu e bine să stai
Sus în rai
Cel mai bine e să stai jos
Pe pămîntul credincios.
Unde cînd dai de vreo daravelă
Treci în costum de baie
Sub o umbrelă.

85

Marea
E un munte
Dezolat.

Marea
E un munte
Delăsat.

Marea
E un munte
Dezghețat.

Marea
E un munte
Plat.

Muntele Negru
În Marea Neagră
S-a transformat.

Marea
E lichidul amniotic
Al unui munte care s-a născut
Și a zburat.

86

Copil să fii
Și să te plimbi de bună voie
Pe lîngă
Apa unei mări pe care
Călătorea strămoșul tău (și-al lumii)
Noe.

Copil să fii
Și-n timp ce marea bate
Lîngă privirile tale mirate
În timp ce soarele prin cer se-nvîrte,

Pe unde ultrascurte,

În timp ce se mai duce încă-o zi
Tu, peste tot ce e
Copil să fii,
Să-i lași pe ceilalți
Să-și vadă de treburile lor firești
Iar tu copil să fii
Să fii,
Să crești !

Lasă totul la o parte.
Și crești mai departe.

87

În tot locul cenușiu
Doar copilul este viu
Caii sînt de mucava
Au și ei în ei ceva.

Fotograful e de tuci
Unde vrei acolo-l duci
Pozele nu sînt reale
Viu, copilul de pe cale.

89—93

Marea face bine la copii
Marea face bine-n general
Însă cel mai bine face la copiii
Care au obrazul pal.
Marea face bine tuturor
Rubricile ei de « bine » sînt pline
Dacă ai vreo boală, dacă ai vreun zor
Mergi la mare, sfinte călător !

Marea-ți face bine și dacă ți-e bine.

95

Această stare intermediară
Această mare de subsol
Această pasăre ce nu mai zboară
Această-mpărăție de nămol.

Acest spital de stirpe balneară
Acest vulcan cu craterul domol
Această sănătate din zilele de vară
Să se numească Techirghiol.

96

Cînd vine soarele de cretă
Și-arată adevărul tot
Pămîntul nostru e găsit
Mișcîndu-și arborii înot,
Călcat nocturn de o planetă
Făcută din nisip aprins.
Și ce priviți, și ce vedeți
Ce vi se-nfățișează nu-i
Decît al altei stele chip
Ca o făină de statui
Ca rumegușul de peceți —
Acest străin, ciudat nisip.

97

Cine-a făcut această biserică din lemn
Știa probabil
Că ea
Cîndva
O să-nvieze
Ș-o să-nflorească
Din lemnul ei plecînd
Un cîntec nou
De viață regăsită.

98

Dansează numerele între ele
Ca-ntr-un absurd
Scenariu cu roboți
Ca-ntr-o procesiune
Către alte stele
În care pleacă toți
Și se-ntorc toți.

Tandrețea e de-a dreptul interzisă
Dansează numere, nu-i vreme de iubit,
De cîștigat cîștigă perechea următoare:
Domnișoara 3, cu domnul — infinit.

99—100

Ce nu face marea
Din valuri mișcînd
Face gîndirea
Din gînduri gîndind.

Lume de mîine

Lume de piatră
Scapără-n tine
Mai vechea vatră.

Plînge nisipul
Strîns în betoane
Lume de mîine
Roci năzdrăvane.

Ce nu ne place
Cerem la tine
Lume de mîine
Şi de poimîine.

101—102

În fotografie
Mingea nu mai cade
Niciodată
Înapoi pe pămînt

Iar fotoliul
De beton
Nu va primi
Nici un oaspete.

În realitate
Toate
Vin la locul lor.

Pe fotoliul de piatră
Se aşază
Cineva de piatră
Iar mingea cade
Înapoi pe pămînt.
Pămîntul, la rîndul lui
Cade pe orbită.

103—105

Arde marea
Arde adîncul
Marea se stinge cu mare
Adîncul îl stinge adîncul.

Pe urmă
Găsim fiecare
Pe umeri cenuşă
De cer şi de mare.

*

De o veşnicie şi ceva
Apa şi soarele
Au ce schimba.

Ei cei ce stau
Pe umedul ţărm
Între apă şi soare
Sînt borne bizare
De tulburi hotare.

107

Ne uităm şi noi
Unde fîlfîie
Mai răcoros
Universul.

109

Din stîncă
Stînca se vede
Mai dulce.

Prin aerul sărat
Stîncile mării
Se uită
la stîncile uscatului
Şi le văd case.

110—119

Ne ţinem mîndri sub umbrele colorate
Marea o călărim pe deşelate

Mîncăm cîrduri întregi de îngheţate
Piscinele pornim a le străbate
La Belvedere căutînd de sănătate
Umbra în mare începe să înoate
Şi marmora ne place dintre toate
Totul se-nvîrte noaptea în cetate.

Luna aruncă aur de-o mie de carate
Pe toate, printre toate, pentru toate.

121

Şi pentru că spuneam
Că marea-i munte
Poftiţi aceste schiuri
Ce dovedesc
Că marea-i munte.
Poftiţi aceste schiuri
Cu fugar echilibru.

122

Voi de pe plajă
şi voi din mare
Cîntaţi cîntecul mării
Din trupurile voastre
Vibrînd ca nişte cobze
Atinse de lumina
În care v-aţi născut

Cîntaţi această mare
Ca să vi se cuvină,
Cîntaţi acest nisip,
Să-l meritaţi din nou,
Cîntaţi această viaţă
Care-ar putea să treacă
Mai iute, de n-ar fi
În ţărmurile sale
Din veac de veacuri
Marea.

Şi cînd vă bucuraţi
Că soarele e dulce
Că marea e sărată
Iar voi teferi şi vii —,
Uitaţi-vă la mare
Ca la un fost ospiciu
Ce şi-a însănătoşit
Copiii şi viaţa.

Cîntaţi această mare . . .

123

Ne facem siesta
În ambarcaţiuni
Pe lac.

Soarele a obosit,
E după-prînzul
Unei zile în care
Şi el şi noi
Am tras
La galerele grele
Ale pămîntului.

125—126

Lumea-i făcută din volute
Statuile ei sînt tăcute
Lumea
Lucrează
Minunea
Mai trează.

Lumea
Desparte
Minunea
De moarte.

Piatra
E vie
Vatra
Volutele pietrei le ştie
Lumea e numai volute,
Zeii lucrează statui pe tăcute.

127—129

Voi, cei bătrîni, habar n-aveţi
Despre ce ne preocupă
Pe noi, ai veacului băieţi,
Şi ale veacului fete de cupă.

Cînd o să aflați
O să fie prea tîrziu
Noi sîntem generația
Băieților umblați
Și a fetelor de spatiu.

Ce facem la mare?
Facem plajă
Pentru agresiunea noastră viitoare
Asupra trotinetelor
Asupra bicicletelor
Asupra sufletelor voastre
De părinți
Care stau la soare.

130

Satul multicolor
Nu e chiar sat
E un fel de decor
În care
Stressul nostru zilnic
S-a mutat

131

Vedere lac și plajă
Lucrări de diplomă
Ale soarelui
Și ale apei

132—133

Apa face foame
Dacă stai în ea
Dacă dai din rame
Prin sărata stea.

Deci, după aceea,
Intri și mănînci
Și-n timp ce mănînci
Simți sub tălpi mareea.

134

Marea se oferă,
Celor ce-o doresc,
Pe încercatele
Pe pipăitele

Vii, o constați,
Îți place —
Rămîi,
Nu-ți place —
Pleci,
Și marea
Te urmărește ca un plîns
Al conștiinței

Mereu și mereu
Te trage înapoi
Pentru că marea
Are gravitația ei
Are legile ei
Marea e un fel de
Blîndă radioactivitate
O contaminare
De dorul etern.

135—136

Dacă infinitul există
Dacă infinitul are chip
Dacă infinitul e viu
Atunci
E cazul să spunem
Că și pe aici
Pe vechiul
Însoritul
Și asprul
Versant al planetei pămînt
Unde s-a zidit
Cu de la sine putere
Cu de la sine noblețe
Cu de la sine farmec
Țărmul românesc
Trece infinitul
Și că numărul lui nenumărat
Cuprinde și
Semețele
Cifre de afaceri ale luminii
Pe care le rostește
Greoi și definitiv
Cu emoție și nesupunere
Marea Neagră.

137—140

La bar ca la bar
Unul grizat
Altul bizar
Ceea ce nu se vede
E zgomotul
Acestei orchestre bipede
Și foșnetul
Acestei mări multipede
Care nu face decît ceea ce crede.

În rest
La bar ca la bar
Lumina difuză
Mocnește celest
Mugurii șampaniei
Din cupă sar
La bar, ca la bar,
Nu tu ștaif nu tu plictis
Unul grizat
Altul bizar
Nu chiar paradis

Dar precis, foarte precis
Un bar
Unde e ca la bar.

141

După o formulă de ședință
Vreau și eu să ridic
Cîteva aspecte
Și anume
Aceste aspecte
De mare.

Atît am avut de spus.

143

Marea Neagră
A fost bombardată
De o limpede rouă.

Priviți aceste urme pe nisip
Priviți această lume fără chip
Singurătăți unite, două cîte două.

Priviți și-nspăimîntați-vă de gîndul
Că pe-ale mării ringuri
Că pe-ale lumii ringuri
Singurătatea voastră vă poate părăsi
Și-atunci cu-adevărat
Într-o nebună zi
Oricare ați putea rămîne singuri.

Dar cît mai este mare
Și cît mai e nisip
Cît marea cu-ndurare
Urmelor le dă timp
Și nu le șterge grabnic
Cu valurile-i repezi
Veniți și lăudați
Sunetul ei distinct
Al mării, ritmul mării,
Căci marea e-un instinct
Marea ne-arată nouă
Să nu umblăm în turme
Și planetara rouă
Să știm, să-ntipărim
Peste nisipuri urme
Două și iarăși două,
Doar două cîte două.

Priviți și bucurați-vă
La gîndul
Că pe-ale lumii ringuri
Că pe-ale mării ringuri
Singurătatea voastră
De oameni vii sub cer
Nu vă mai părăsește
Iar voi nu sînteți singuri.

144

Uneori
Părem

Nişte furnici harnice
Care lucrează
La muşuroiul
De argint topit
Al mării.

152

Dacă nu-i prea monoton
Mi-aş permite a vă spune
Că ţărmul e un manşon
Din substanţe foarte bune
Unde vine marea iată
Pururea, spre a intra,
Şi nu poate niciodată
Nu şi nu etcaetera.

153

Copilul care
A gîndit color
Aceste cuburi
A crescut
Şi nu mai recunoaşte
Că tot ceea ce vedeţi
Aici
E pachetul de jucării
Ale visului său.

154

Mai sîntem
Şi banali, dacă e cazul,
Nu vă putem
Innebuni
Doar cu imagini senzaţionale

Priviţi acest aspect de plajă
Şi salutaţi
Scoţîndu-vă pălăria
De pai sau de plastic
Viaţa normală.

155

Contemplaţi
Pînă la epuizare
Această construcţie
Făcută dintr-un material
Foarte preţios

Această zidire de răcoare.

157

Al treisprezecelea
Numărînd de la stînga la dreapta
Aşa ! ! Aţi numărat corect
Exact acela
Sînteţi dumneavoastră
Cel ce citiţi aceste rînduri
Treceţi pe la noi
Să vă dăm
Negativul
Şi să ne daţi banii
Că trebuie să decontăm.

159

Pentru ca să
Vă bronzaţi
Pînă la a fi
Apropiaţi, din punctul de vedere al culorii,
De înfăţişarea lui Othello,
Poftiţi vă rugăm
În aceste vile
În stil maur.

160

La ultimele raze de soare
Se încălzesc
Hainele noastre
Spălate
La justa lor valoare.

161

Unul dintre noi e lebădă
Celălalt e lebădoi
Dealtfel nici nu ştim să numărăm
Decît pînă la doi.

Sîntem perechi
De blonde lebede
În ideea că viaţa,
Pe care o plătim,
Curge în genere
Destul de repede.

162

Nu se va şti
Cu cine aţi fost
În seara aceea
La barul acela
Contaţi pe noi !

163

Mamă dumnezeule
Ce plăcere
Să te ciocneşti
În mod paşnic
De maşinile celorlalţi
Pe autodrom.

Circulaţie rutieră
Te detestăm
De la înălţimea morală
Cu autoritatea profesională
A acestui
Autodrom planetar
Şi mai multe nu.

164

Fraged mister
Sub negru cer
Apă de somn
Căreia stelele
Reazim îi cer

Sclipăt nocturn
Fraged mister
Tînăr saturn
Sub vechiul cer.

165—167

A căuta
Un cuvînt
Despre
Frumuseţea acestor locuri
În vocabularul limbii române
Înseamnă a căuta
Un ac
În carul de fîn.

Imposibilitate
Numele tău
E ac în carul de fîn
Numele tău,
De purtare.

170—171

Dacă
Ni s-ar spune într-o zi
Nouă, oamenilor
Să mergem pe altă planetă
Dintr-un motiv sau altul
Şi dacă
Dintre vieţuitoarele
Ce s-ar cuveni să rămînă
Să stăpînească pămîntul
Ar trebui aleasă
Specia cea mai apropiată
De ceea ce fusese omul
Nici privighetoarea
Nici maimuţa
Nici cîinele

Nici ursul
Nu ar putea fi preferate
Calului
Despre care eu cred
Că în multe privințe,
E superior omului
Calul
Cel mai prețios
Fiu al cerului
Și poate singurul
De pe pămînt.

172—173

Eu am făcut acest castel
Vi l-aș putea închiria
Puteți să vă mutați în el
Aveți încuviințarea mea.

A mea adic-a domnișoarei
Căreia îi este sete
Și care bea un pepsi-cola
Mișcînd nervos din plete.

174

Marea a fost
Izolată în țărmurile ei
Pentru port ilegal
De lună plină.

Acum
Din toate zidirile
Pe fundul mării
Pică lumină.

175

Ca să fim liniștiți
Ca să fim siguri
Am trimis în mare
bărci, diguri.

177—178

Stîlpul din față
Stîlpul dominator
Pare soclul de piatră
Al unui nor.

Cetatea din stînga
Doare la privit
Misterios Callatis
Tulbure mit.

179

Lumina cade drept
Pe tot ce este
Aicea ar trăi și portocalii
Și din a mării
Tulbure poveste
Se-aud vorbind
Curat
Două Mangalii
Cea care-a fost
Și-aceea care este.

Și marea le ascultă de aceea
Și dintr-o dată ele tac
S-audă
Venind asupra lor lumina udă
Ca semn dinspre Mangalia
A treia.

Aceea care
Dintr-a mării rază
Născîndu-se treptat, treptat
Urmează.

180—181

Se uită
Una la alta
Vechea cetate
Și noua cetate

Au ceva să-și spună
Și nu-și pot spune
Pentru că unele vorbe
Au sensuri modificate.

182—183

Unii pleacă
Alții au ceva de vorbit
Viața merge înainte
Zeul mării
Încărunțește
De grijile noastre
Pămîntești.

184

În tulburea ogradă
A cerului și-a mării
Un far
E ca un cîine credincios.

Ridică ochii dacă e nevoie
Iar dacă nu
Își lasă ochii-n jos.

De cîte ori
N-au mers spre el atîtea
Corăbii rătăcite de-al lor țel
Cînd este noapte tulbure pe lume
Toți ochii noștri vii
Se-aprind în el.

186

Să fii disciplinat pe apă
E-un amănunt care ne scapă
Nouă care ne-am învățat
Cu mici tangaje pe uscat.

Și iarăși marea ne învață
Ce-nseamnă să îți fii stăpîn
Marea ne-nvață iarăși viață
Marea cea fără de stăpîn.

187

Unii au atîta răbdare
Încît stau de la naștere
Pînă la moarte
Cu-o undiță în mînă
Lîngă apă
Parcă vrînd
Să-și pescuiască umbra.

188—189

Ceea ce pentru noi
E un loc pitoresc
E pentru ceilalți
Loc al amintirii
Și-al veșnicei îndurerări
Că părinții trec
Că noi trecem
Că trecerea trece.

194

Între apă și pămînt
Numai niște gînduri sînt
Între apă
Și pămînt
Numai fiii
Lumii sînt.

195

Dacă vrea și vrea
Poate să mute
Marea cu lopata
Dar îi e teamă
Că nu va mai avea
Ce să facă
După ce operațiunea
Va fi gata.

196—197

Sălbăticie fără de pereche
Dulce sălbăticie
E undeva pe țărmul Mării Negre
În punct de sud și de melancolie
Nepoluata Vamă Veche.

198

Acum se-ncheie toate
Vin vînturile aspre
Vin vînturile care
Lucrară îndelung
Statuia lui Ovidiu
Poetul în exil,
Vin vînturile aspre
Care rotesc scaieți
Vin vînturile tulburi
Ce milă nu cunosc.

Se-aude plînsul mării
Și nimeni nu mai stă
La țărmul ei, cînd vînturi
Asprimea își ascut
Cînd ziua scade brusc
Și din nisip fugar
Vîntul face statuia
Nu numai a poetului
Aflat în exil
Ci și a mării
Exilată în ea însăși.

199

Ne va fi greu fără păsări
Ele ne acopereau
Frunțile
Cu grijă
Și ne fereau
De furtunile cosmice.

Pînă la primăvară
Sîntem descoperiți
În fața cerului.

200

Ce-a fost mare
E acum zăpadă
Ce-a fost maree
Gheață e acum

Lumina ca ninsoarea a început să cadă
Din miturile mării,
Lovite,
Iese fum.

Oricît ar fi de tristă
Imaginea aceasta
A mării imposibil
De regăsit în ger

A mării către care
Închisă e fereastra
Oricît ar fi de straniu
Acest versant stingher

E bine să se știe
Cînd vînturi vin să-mproaște
Întregul țărm al mării
Cu țăndările lor
Că marea viitoare
De care ne e dor
Doar din această mare
De azi
S-ar putea naște.

CONSTANȚA
CONSTANȚA
CONSTANTZA
KONSTANZA
КОНСТАНЦА

1. Răsărit de soare; **2.** Eminescu și Veronica Micle; **3.** Marea; **4—5.** Vedere generală; cartier nou; **6.** Valurile mării; **7.** Publius Ovidius Naso; **8.** Portul; **9.** Cu motonava Transilvania pe Marea Neagră; **10.** Cazinoul; **11.** Portul; **12—14** Fortuna, Șarpele și Cavalerul trac, piese din Muzeul de Arheologie; **15.** Vedere a Constanței din parcul arheologic; **16.** Delfinariul; **17.** Acvariul; **18.** Aspect din oraș cu moschee; **19.** Edificiul roman cu mozaic; **20—21.** Mozaicul roman; **22.** Ruinele cetății Histria. Cartierul Domus 2; **23.** Vedere de la termele romane de la Histria; **24.** Coloane la Histria; **25.** Zid din Turnul de apărare al Histriei; **26.** Terme romane la Histria.

1. Sunrise; **2.** Eminescu and Veronica Micle; **3.** The sea; **4—5.** General view. New district; **6.** The sea waves; **7.** Publius Ovidius Naso; **8.** The harbour; **9.** On the Black Sea with motor-ship "Transilvania"; **10.** The Casino; **11.** The harbour; **12 — 14.** Fortuna, the Snake and the Thracian Knight, exhibits at the Archaeology Museum; **15.** Constanța view from the archaeological park; **16.** Dolphinarium; **17.** Acquarium; **18.** View of the town. Mosque; **19.** Roman edifice with mosaic; **20—21.** The Roman Mosaic; **22.** The ruins of Histria walled city. Domus 2 district; **23.** The Roman thermae at Histria walled city; **24.** Columns at Histria; **25.** Wall from Histria's defence tower; **26.** Roman thermae at Histria.

MAMAIA
MAMAIA
MAMAIA
MAMAIA
МАМАЯ

27. Vedere generală; **28.** Minigolf; **29.** Dimineața pe aleile însorite; **30.** Marea; **31.** Pe Siutghiol; **32.** Vedere; **33.** Teatrul — detaliu; **34—35.** Plajă; **36.** Vedere generală; **37—39.** Cort; restaurant la parcul de distracții; barul « Melody »; **40.** Zbor Continuu; **41.** Vedere din stațiune cu plajă; **42.** Regată pe lacul Siutghiol; **43.** Instantaneu de pe plajă; **44.** Hotelul « Riviera »; **45.** Piscina hotelului « Unirea »; **46—47.** Hotelul « Riviera ». Hol și bar; **48.** Nocturnă; **49.** Promenadă; **50.** Vedere generală; **51.** Joc de copii; **52.** În plin sezon estival; **53.** Hotelul « Internațional »; **54—55.** Distracții; **56.** Maxi-șah; **57.** Restaurantul « Vatra »; **58.** Bowling; **59.** Aspect din Parcul de distracții; **60.** Apus de soare la Siutghiol.

27. General view; **28.** Minigolf; **29.** In the morning on the sunny alleys; **30.** The sea; **31.** On Siutghiol lake; **32.** View; **33.** The theatre. Detail; **34—35.** Beach; **36.** General view; **37—39.** Tent. Restaurant at the Luna Park. Melody Night club; **40.** Endless fly; **41.** View of the resort. Beach; **42.** Regatta on Siutghiol Lake; **43.** Snapshot from the beach; **44.** « Riviera » Hotel; **45.** « Unirea» Hotel. Swimming pool; **46—47** « Riviera » Hotel. Lobby and bar; **48.** In the night; **49.** Promenade; **50.** General view; **51.** Children play; **52.** In full high season; **53.** « Internațional » Hotel; **54—55.** Entertainments; **56.** Maxi-chess; **57.** « Vatra » Restaurant; **58.** Bowling; **59.** Look from the Luna Park; **60.** Sunset at Siutghiol.

NĂVODARI
NĂVODARI
NĂVODARI
NĂVODARI
НЭВОДАРЬ

61. Tinere pe plajă; **62.** Camping; **63.** Vedere; **64—65.** Macheta și ruinele monumentului Tropaeum Traiani de la Adamclisi; **66.** Fragment din nucleul monumentului de la Adamclisi; **67.** Figurine în piatră la Adamclisi; **68—69.** Metope la Adamclisi reprezentînd un prizonier dac și pe împăratul Traian; **70.** Pilaștri din turnul hexagonal al monumentului Tropaeum Traiani; **71.** Adamclisi. Reprezentări ale Meduzei; **72—73.** Municipium Tropaeum Traiani. Basilica Forensis; **74.** Pelicani în Delta Dunării; **75.** Priveliște din Delta Dunării.

61. Girls on the beach; **62.** Camping; **63.** View; **64—65.** The model and the ruins of Tropaeum Trajani Monument at Adamclisi; **66.** Fragment from the nucleus of Adamclisi Monument; **67.** Old sculptures in stone at Adamclisi; **68—69.** Metopes at Adamclisi representing a Dacian prisoner and the emperor Trajan; **70.** Pilasters from the hexagonal tower of the Tropaeum Trajani Monument; **71.** Adamclisi. Medusa; **72—73.** Municipium. Tropaeum Trajani. Basilica Forensis; **74.** Pelicans in the Danube Delta; **75.** Views from the Danube Delta.

EFORIE NORD
EFORIE NORD
EFORIE NORD
EFORIE NORD
ЕФОРИЕ НОРД

76. Vedere generală; **77—78.** Piscina și plaja de la hotelurile din partea nordică a stațiunii; **79—80.** Faleza; **81.** Hotelul « Europa »; **82.** La plajă; **83.** Hotelurile « Steaua de Mare », « Meduza » și « Delfinul »; **84.** Pe terasa hotelului « Belona ».

76. General view; **77—78.** The swimming pool and the beach of the hotels situated in the northern part of the resort; **79—80.** The cliff; **81.** "Europa" Hotel; **82.** On the beach; **83.** The hotels "Steaua de Mare", "Meduza" and "Delfinul"; **84.** "Belona" Hotel. The terrace.

EFORIE SUD
EFORIE SUD
EFORIE SUD
EFORIE SUD
ЕФОРИЕ СУД

85. Plaja; **86.** Copii în fața hotelului « Flamingo »; **87.** În lumea animalelor de jucărie; **88—93.** Aspecte de pe plajă.

85. The beach; **86.** Children in front of "Flamingo" Hotel; **87.** In the world of toy animals; **88—93.** Views from the beach.

TECHIRGHIOL
TECHIRGHIOL
TECHIRGHIOL
TECHIRGHIOL
ТЕКИРГЕЛ

94. La plajă, dimineața; **95.** Vedere din stațiunea de cură Techirghiol; **96.** Plaja, dimineața; **97.** Biserică din lemn de tip maramureșean.

94. On the beach, in the morning; **95.** View form the balneary spa of Techirghiol; **96.** The beach in the morning; **97.** Maramureș style wooden church.

1. Le lever du soleil; **2.** Eminescu et Veronica Micle; **3.** La mer; **4—5.** Vue générale; nouveau quartier; **6.** Les vagues; **7.** Ovide (Publius Ovidius Naso); **8.** Le port; **9.** Avec le paquebot Transilvania sur la Mer Noire; **10.** Le Casino; **11.** Le port; **12—14.** Fortuna, le Serpent et le Cavalier thrace, icèpes du Musée d'Archéologie; **15.** Vue sur Constantza depuis le parc archéologique; **16.** Le Delphinarium; **17.** L'Aquarium; **18.** Aspect de la ville — la Mosquée; **19.** Edifice romain à la mosaïque; **20—21.** Mosaïque romaine; **22.** Ruines de la cité d'Histria — Le quartier Domus 2; **23.** Vue des thermes romains d'Histria; **24.** Colonnes d'Histria; **25.** Mur du donjon d'Histria; **26.** Thermes romains à Histria.

27. Vue générale; **28.** Minigolf; **29.** Le matin au long des allées ensoleillées; **30.** La mer; **31.** Sur le lac Siutghiol; **32.** Vue; **33.** Le théâtre — détail; **34—35.** La plage; **36.** Vue générale; **37—39.** Des tentes; le restaurant du Luna Park; le bar Melody; **40.** Élan; **41.** Vue de la station et de la plage; **42.** Régate sur le lac Siutghiol; **43.** Instantané pris sur la plage; **44.** Hôtel Riviera; **45.** Piscine de l'hôtel Unirea; **46—47.** Hôtel Riviera — Hall d'accueil et bar; **48.** Aspects nocturnes; **49.** Promenade; **50.** Vue générale; **51.** Jeux d'enfants; **52.** En pleine saison estivale; **53.** Hôtel International; **54—55.** Amusements; **56.** Maxi-échecs; **57.** Restaurant Vatra; **58.** Bowling; **59.** Aspect du Luna Park; **60.** Coucher du soleil sur la Siutghiol.

61. Jeunes filles sur la plage; **62.** Camping; **63.** Vue; **64—65.** Maquette et ruines du monument Tropaeum Trajani d'Adamclisi; **66.** Fragment appartenant à la partie centrale du monument d'Adamclisi; **67.** Sculptures antiques en pierre découvertes à Adamclisi; **68—69** Métopes appartenant au monument d'Adamclisi et représentant un prisonnier dace et l'Empereur Trajan; **70.** Pilastres de la tour héxagonale du monument Tropaeum Trajani; **71.** La Méduse, représentations découvertes à Adamclisi; **72—73.** Municipium Tropaeum Trajani. La Basilique Forensis; **74.** Pélicans dans le Delta du Danube; **75.** Sites dans le Delta du Danube.

76. Vue générale; **77—78.** Piscines et plage des hôtels situés du côté nord de la station; **79—80.** La falaise; **81.** Hôtel Europa; **82.** Sur la plage; **83.** Les hôtels: Steaua de Mare, Meduza et Delfinul; **84.** Sur la terrasse de l'hôtel Belona.

85. La plage; **86.** Enfants devant l'hôtel Flamingo; **87.** Au monde des animaux-jouets; **88—93.** Aspects de la plage.

94. A la plage, le matin **95.** Vue de la station de cure de Techirghiol. **96.** La plage dans la matinée; **97.** Église en bois du type de Maramureş.

1. Sonnenaufgang; **2.** Eminescu und Veronica Micle; **3.** Das Meer; **4—5.** Gesamtansicht; neues Stadtviertel; **6.** Meereswellen; **7.** Ovidius (Publius Ovidius Naso); **8.** Hafen; **9.** Mit dem M/S Transilvania auf dem Schwarzen Meer; **10.** Kasino; **11.** Hafen; **12—14.** Fortuna, Schlange und thrakischer Reiter, Schaustücke im Archäologischen Museum; **15.** Ansicht von Konstanza vom archäologischen Park aus; **16.** Delphinarium; **17.** Aquarium; **18.** Ansicht von der Stadt mit Moschee; **19.** Römisches Handelshaus mit Mosaik; **20—21.** Römisches Mosaik; **22.** Ruinen der Festung Histria, Stadtviertel Domus 2; **23.** Die Römische Thermen von Histria; **24.** Säulen in Histria; **25.** Mauer des Verteidigungsturmes von Histria; **26.** Römische Thermen in Histria.

27. Gesamtansicht; **28.** Minigolf; **29.** Morgens auf den sonnigen Alleen; **30.** Das Meer; **31.** Auf dem Siutghiolsee; **32.** Ansicht; **33.** Freilichttheater — Detail; **34—35.** Strand; **36.** Gesamtansicht; **37—39.** Zelt; Gaststätte im Vergnügungspark; Melody-Bar; **40.** Ununterbrochener Flug; **41.** Ansicht vom Seebad mit Strand; **42.** Segelregatta auf dem Siutghiol-See; **43.** Schnappschuß auf dem Strand; **44.** Hotel Riviera; **45.** Swimming-pool des Hotels Unirea; **46—47.** Hotel Riviera, Halle und Bar; **48.** Nocturno; **49.** Promenade; **50.** Gesamtansicht; **51.** Spielende Kinder; **52.** In der Hochsaison; **53.** Hotel International; **54—55.** Unterhaltung; **56.** Maxi-Schach; **57.** Gaststätte Vatra; **58.** Bowling; **59.** Im Vergnügungspark; **60.** Sonnenuntergang am Siutghiol-See.

61. Mädchen am Strand; **62.** Campingplatz; **63.** Ansicht; **64—65.** Model und Ruinen des Heldendenkmals Tropaeum Trajani von Adamclisi; **66.** Fragment des Heldendenkmalkernstückes von Adamclisi; **67.** In Stein gehauene Statuetten von Adamclisi; **68—69.** Metopen von Adamclisi, die einen dakischen Kriegsgefangenen und den römischen Kaiser Trajan darstellen; **70.** Pfeiler des sechseckigen Turms des Heldendenkmals von Adamclisi; **71.** Adamclisi. Medusa; **72—73.** Municipium Tropaeum Trajani. Basilica Forensis; **74.** Pelikane im Donaudelta; **75.** Landschaft im Donaudelta.

76. Gesamtansicht; **77—78.** Swimming-pool und Strand bei den im nördlichen Teil des Seebades gelegenen Hotels; **79—80.** Strandpromenade; **81.** Hotel Europa; **82.** Auf dem Strand; **83.** Hotels Steaua de Mare, Meduza und Delfin; **84.** Auf der Terrasse des Hotels Belona.

85. Strand; **86.** Kinder vor dem Hotel Flamingo; **87.** Im Reich der Spielzeugtiere; **88—93.** Auf dem Strand.

94. Morgens am Strand; **95.** Ansicht aus dem Kurort Techirghiol. **96.** Der Strand am Morgen; **97.** Holzkirche im Maramurescher Stil.

1 — Восход солнца; **2** — Эминеску и Вероника Микле; **3** — Море; **4—5** — Общий вид; новый квартал; **6** — Морские волны; **7** — **Publius Ovidius Naso**; **8** — Порт; **9** — На теплоходе «Трансильвания» по Черному морю; **10** — Казино; **11** — Порт; **12—14.** Фортуна, Змей и тракийский Рыцарь (Археологический музей); **15** — Вид Констанцы из Археологического парка; **16** — Дельфинарий; **17** — Аквариум; **18** — Вид на город с мечетью; **19** — Римское строение с мозаикой; **20—21** — Римская мозаика; **22** — Развалины крепости Истрия. Квартал Домус **2**; **23** — Римская баня в Истрии; **24** — Колонны в Истрии; **25** — Стена Оборонительной башни в Истрии; **26** — Римские термы в Истрии;

27 — Общий вид; **28** — Минигольф; **29** — Утром на солнечных аллеях; **30** — Море; **31** — На Сютгёле; **32** — Вид; **33** — Театр (деталь); **34—35** — Пляж; **36** — Общий вид; **37 — 39** Палатки; ресторан в парке с аттракционами; бар «Мелодия»; **40** — «Полет»; **41** — Вид курорта с пляжем; **42** — Флотилия на озере Сютгёл; **43** — На пляже; **44** — Гостиница «Ривьера»; **45**—Бассейн гостиницы «Униря»; **46—47** Гостиница «Ривьера». Холл и бар; **48** — Ноктюрн; **49** — Прогулка; **50** — Общий вид; **51** — Детская игра; **52** — В разгаре летнего сезона; **53** — Гостиница «Интернационалъ»; **54 — 55** Развлечения; **56** — Макси-шахматы; **57** — Ресторан «Ватра»; **58** — Боулинг; **59** — Парк с аттракционами; **60** — Заход солнца на Сютгёле.

61 — Молодежь на пляже; **62** — Кемпинг; **63** — Вид; **64 — 65** Макет и развалины памятника Тропеум Траяни в Адамклисси; **66** — Центральный фрагмент памятника в Адамклисси; **67** — Каменные фигурки в Адамклисси; **68 — 69** Метопы в Адамклисси, представляющие дакского пленника и императора Траяна; **70** — Пилястры шестиугольной башни памятника Тропеум Траяни; **71** — Адамклисси. Изображения Медузы; **72—73** — **Municipium Tropeum Trajani.** Базилика Форенсис; **74** — Пеликаны в Дельте Дуная; **75** — Пейзаж в Дельте Дуная.

76 — Общий вид; **77—78** — Бассейн и пляж у гостиниц в северной части курорта; **79—80** — Набережная; **81** — Гостиница «Европа»; **82** — На пляже; **83** — Гостиницы «Стяуа де маре», «Медуза», «Дельфин»; **84** — На террасе гостиницы «Белона».

85 — Пляж; **86** — Дети перед гостиницей «Фламинго»; **87** — В мире игрушечных животных; **88—93** — На пляже.

94 — Утром на пляже; **95** — Вид курорта Текиргёл — Лечебные процедуры на озере Текиргёл; **96** — Утренний пляж; **97** — Деревянная церковь в марамурешском стиле.

COSTINEŞTI
COSTINEŞTI
COSTINEŞTI
COSTINEŞTI
КОСТИНЕШТЬ

98. Concurs de dans; **99—100.** Complexul de artă modernă; **101—102.** Obiecte sculpturale; **103—104.** Corturi; Matinal pe plajă; **105.** Tinereţe; **106.** Podoabe.

98. Dancing contest; **99—100.** Modern art ensemble; **101—102.** Sculptures; **103—104.** Tents. Early morning on the beach; **105.** Jouth; **106.** Ornaments.

NEPTUN
NEPTUN
NEPTUN
NEPTUN
НЕПТУН

107. Pescăruşi; **108.** Cînd soarele dogoreşte...; **109.** Vedere parţială; **110.** Plajă; **111.** Plaja hotelului « Amfiteatru »; **112—114.** Aspecte de la hotelurile « Amfiteatru » şi « Belvedere »; **115.** Pe plajă; **116—117.** Arhitectură modernă în zona nordică a staţiunii; **118—119.** Seara—dans, antren şi...; **120—121.** Schi pe apă şi plajă; **122.** Plajă; **123.** Ambarcaţiuni pe lac; **124.** Artizanat; **125—126.** Arhitectură modernă; **127—129.** În parcul de distracţii; **130.** « Sat turistic »; **131.** Plajă. Vedere generală; **132—133.** Plimbare cu barca; restaurantul « Insula ».

107. Sea-gulls; **108.** While the sun shines; **109.** Partial view; **110.** The beach; **111.** Beach of the "Amfiteatru" Hotel; **112—114.** "Amfiteatru" and "Belvedere" Hotels. Views; **115.** On the beach; **116—117.** Modern architecture in the northern area of the resort; **118—119.** In the evening — dancing, liveliness and . . . **120—121.** Water ski. Beach; **122.** Beach; **123.** Boats on the lake; **124.** Handiwork; **125—126.** Modern architecture; **127—129.** At the Luna Park; **130.** Tourist village; **131.** Beach. General view; **132—133.** Go in a boat. "Insula" Restaurant.

JUPITER
JUPITER
JUPITER
JUPITER
ЮПИТЕР

134. Marea la Jupiter; **135—136.** Pe plajă; **137, 139.** Barul şi bazinul «Paradis»; **138.** Vedere din staţiune; **140.** Barul de noapte «Paradis»; **141.** Vedere generală.

134. The sea at Jupiter; **135—136.** On the beach; **137, 139.** "Paradis" Bar and swimming pool; **138.** View from the spa; **140.** Night Club "Paradis"; **141.** General view.

VENUS
VENUS
VENUS
VENUS
ВЕНУС

142. Venus în persoană; **143.** Marea însingurată; **144.** Vedere generală a staţiunii; **145—151.** Complexul hotelier Cap Aurora. Diverse aspecte din staţiune; plajă, hotelurile Onix, Opal, Coral etc. **152.** Plajă la Venus; **153.** Vedere generală; **154.** Aspecte de pe plajă; **155.** Hotelul « Vulturul »; **156.** Venus şi Cap Aurora. Vedere generală; **157.** Plajă; **158.** Luna Park; **159.** Vile în stil maur; **160.** Ultimele raze de soare; **161.** Distracţii; **162.** Barul « Calipso »; **163.** Autodrom.

142. A genuine Venus; **143.** The secluded sea; **144.** Bird's eye view of the resort; **145—151.** Different aspects from the beach and modern architecture (Onix, Opal, Coral, etc. hotels) at Cap Aurora; **152.** Venus. The Beach; **153.** General view; **154.** Views from the beach; **155.** "Vulturul" Hotel; **156.** Venus and Cap Aurora. General view; **157.** Beach; **158.** Luna Park; **159.** Moresque style villas; **160.** The last sun-rays; **161.** Entertainments; **162.** "Calipso" Night Club; **163.** Autodrome.

SATURN
SATURN
SATURN
SATURN
САТУРН

164. Vedere generală; **165.** Hoteluri. **166.** Piersici; **167.** Plajă; **168—169.** Distracţii; **170.** Herghelie de cai; **171.** Călărie. **172—173.** Pe plajă; **174.** Vedere; **175.** Bărci; **176.** Vedere dinspre mare.

164. General view; **165.** Hotels; **166.** Peaches; **167.** Beach; **168—169.** Entertainments; **170.** Herd of horses; **171.** Riding; **172—173.** On the beach; **174.** View; **175.** Boats; **176.** View from the sea.

MANGALIA
MANGALIA
MANGALIA
MANGALIA
МАНГАЛИЯ

177—178. Cetatea Callatis; **179.** Vedere generală; **180—181.** Vechi şi nou la Mangalia; **182—183.** Aspecte de pe plajă; **184—185.** Farul de la Mangalia; Apus de soare; **186.** Ziua Marinei; **187.** La pescuit. **188—189.** Cimitirul turcesc şi moscheea; **190.** Staţiunea experimentală viticolă de la Murfatlar. Vedere panoramică a podgoriei; **191.** Podul Giurgeni-Vadu Oii; **192.** Turme de oi din Dobrogea; **193.** Piscină la unul din noile hoteluri.

177—178. Callatis walled city; **179.** General view; **180—181.** Old and new at Mangalia; **182—183.** Views from the beach; **184—185.** The lighthouse of Mangalia; Sunset; **186.** Feast Day of the Marine; **187.** At a fishing party; **188—189.** The Turkish Cemetery and the Mosque. **190.** The experimental viticultural station of Murfatlar; Panoramic view of the Murfatlar vineyard; **191.** The Giurgeni-Vadu Oii Bridge; **192.** Flocks of sheep in Dobrudja; **193.** Swimming pool at one of the new hotels.

2 MAI
2 MAI
2 MAI
2 MAI
2 МАЙ

194. Între apă şi pămînt; **195.** Pe plajă.

194. Between water and earth; **195.** On the beach.

VAMA VECHE
VAMA VECHE
VAMA VECHE
VAMA VECHE
ВАМА ВЕКЕ

196—197. Aspecte diverse; **198.** Vînt de toamnă; **199.** Plecarea ultimilor « turişti »; **200.** Marea încremenită.

196—197. Different views; **198.** Autumn wind; **199.** Departure of the last "tourists"; **200.** The stone-still sea.

98 Concours de danse; **99—100.** L'Ensemble d'art moderne; **101—102.** Sculptures; **103—104.** Tents; Matinal sur la plage; **105.** Jeunesse; **106.** Parures.

107. Mouettes; **108.** Le visage baigné par le soleil; **109.** Vue partielle; **110.** La plage; **111.** La plage, hôtel Amfiteatru; **112—114.** Aspects des hôtels Amfiteatru et Belvedere; **115.** Sur la plage; **116—117.** Architecture moderne dans la zone nord de la station; **118—119.** Dans la soirée — danse, entrain...; **120—121** Ski nautique. La plage; **122.** La plage; **123.** Embarcations sur le lac; **124.** Artisanat; **125—126.** Architecture moderne avec sculpture au premier plan; **127—129.** Au Luna Park; **130.** Village touristique; **131.** La plage. Vue générale; **132—133.** Promenade en barque; le restaurant « Insula ».

134. La mer à Jupiter; **135—136.** Sur la plage; **137,139** Bar et piscine Paradis; **138** Vue de la station; **140.** Bar de nuit „Paradis"; **141.** Vue générale.

142. Vénus elle-même; **143.** La mer solitaire; **144.** Vue générale de la station; **145—151.** Divers aspects de Cap Aurora; la plage; les hôtels Onix, Opal, Coral etc.; **152.** La plage à Venus; **153.** Vue générale; **154.** Aspects de la plage; **155.** L'Hôtel Vulturul; **156.** Venus et Cap Aurora. Vue générale; **157.** La plage; **158.** Au Luna Park; **159.** Villas en style maure; **160.** Les derniers rayons du soleil; **161.** Amusements **162.** Le Bar Calipso; **163.** Autodrome.

164. Vue générale; **165.** Hôtels; **166.** Pêches; **167.** Plage; **168—169.** Amusements; **170—171.** Haras; **172—173** Sur la plage; **174** Vue; **175.** Barques; **176.** Vue prise depuis la mer;

177—178. Vestiges de la cité antique de Callatis; **179.** Vue générale; **180—181.** Ancien et moderne à Mangalia; **182—183** Aspects de la plage; **184—185.** Le Phare de Mangalia; Coucher de soleil; **186.** Fête de la marine; **187.** À la pêche; **188—189.** Cimetière turc et mosquée. **190** La station viticole expériméntale de Murfatlar. Vue panoramique des vignobles de Murfatlar. **191.** Le pont reliant Giurgeni à Vadu Oii; **192.** Troupeaux de moutons dans la Dobroudja; **193.** Piscine à l'un de nouveaux hôtels.

194. Entre eau et terre; **195.** Sur la plage.

196—197. À la pêche au filet. Barque de pêcheurs sur la plage; **198.** Vent d'automne; **199.** Le départ des derniers estivants; **200.** La mer figée.

98. Tanzwettbewerb; **99—100.** Moderne Kunst; **101—102.** Skulpturen; **103—104.** Zelte; frühmorgens am Strand; **105.** Jugend; **106.** Schmuckgegenstände.

107. Möwen; **108.** Mit dem Gesicht zur Sonne; **109.** Teilansicht; **110.** Strand. **111.** Der Strand des Hotels Amfiteatru; **112—114.** Ansichten bei den Hotels Amfiteatru und Belvedere; **115.** Am Strand; **116—117.** Moderne Architektur im Norden des Seebades; **118—119.** Am Abend — Tanz, Stimmung und Fröhlichkeit; **120—121.** Wasserski; Sonnenbad; **122.** Strand; **123.** Boote auf dem See; **124.** Kunstgewerbe; **125—126.** Moderne Architektur; **127—129.** Im Vergnügungspark; **130.** Touristendorf; **131.** Strand. Gesamtansicht; **132—133.** Spazierfahrt mit dem Boot; Restaurant Insula.

134. Das Meer bei Jupiter; **135—136.** Am Strand; **137,139.** Bar und Swimming-pool Paradies; **138.** Ansicht aus dem Seebad; **140.** Nacht Bar „Paradies"; **141.** Gesamtansicht.

142. Venus **143.** Meerlandschaft; **144.** Gesamtansicht des Seebades; **145—151.** Ansichten aus Kap Aurora; der Strand; Hotels Onix, Opal, Coral usw. **152.** Der Strand in Venus; **153.** Gesamtansicht; **154.** Am Strand; **155.** Hotel Vulturul; **156.** Venus und Kap Aurora. Gesamtansicht; **157.** Strand; **158.** Luna Park; **159.** Maurische Villen; **160.** Die letzte Sonnenstrahlen; **161.** Zerstreuung; **162.** Calipso-Bar; **163.** Autodrom.

164. Gesamtansicht; **165.** Hotels. **166.** Pfirsiche; **167.** Strand; **168—169.** Vergnügungen; **170.** Gestüt; **171.** Reitkunst; **172—173.** Auf dem Strand; **174.** Ansicht; **175.** Boote; **176.** Blick vom Meer.

177—178. Festung Callatis; **179.** Gesamtansicht; **180—181.** Das alte und das neue Mangalia; **182—183.** Auf dem Strand; **184—185.** Leuchtturm in Mangalia; Sonnenuntergang; **186.** Tag der Marine; **187.** Beim Angeln; **188—189.** Türkischer Friedhof und Moschee; **190.** Experimentalstation für Weinbau in Murfatlar; Panorama der Weingärten in Murfatlar; **191.** Donaubrücke Giurgeni-Vadu Oii; **192.** Schafherden in der Dobrudscha; **193.** Schwimmbad eines der neuen Hotels

194. Zwischen Wasser und Erde; **195.** Auf dem Strand.

196—197. Verschiedene Ansichten; **198.** Herbstwind; **199.** Abflug der letzten „Gäste" **200.** Erstarrtes Meer.

98 Конкурс танцев; **99—100** — Уголок современного искусства; **101—102** — Скульптура; **103—104** — Палатки. Утром на пляже; **105** — Молодежь; **106** — Украшения.

107 — Чайки; **108** — Под солнцепеком; **109** — Частичный вид; **110** — Пляж; **111** — Пляж около гостиницы « Амфитеатру»; **112—114** — Гостиницы «Амфитеатру» и «Бельведере»; **115** — На пляже; **116—117** — Современная архитектура северной части курорта; **118—119** — Вечером — танцы, игры; **120—121** — Водные лыжи, пляж; **122** — Пляж; **123** — Суда на озере; **124** — Народное творчество; **125—126** — Современная архитектура; **127—129** — В парке с аттракционами; **130** — Туристское село; **131** — Пляж. Общий вид; **132—133** — На лодке; ресторан « Инсула».

134 — Море около курорта Юпитер; **135—136**—На пляже; **137,139** — Бар и бассейн «Парадис»; **138** — Вид с курорта; **140**— Ночной бар „Парадис"; **141** — Общий вид.

142 — Венус собственной персоной; **143** — Одинокое море; **144** — Общий вид курорта; **145—151** — Группа отелей в „Кап Аурора". Виды с курорта: пляж; гостиницы « Оникс», « Опал»,«Корал» и.т.д.; **152**— Пляж в Венусе; **153**— Общий вид; **154** — На пляже; **155** — Гостиница «Вултурул»; **156**—Венус и Кап Аурора. Общий вид; **157** — Пляж; **158** — Парк с аттракционами; **159** — Виллы в мавританском стиле; **160** — Последние солнечные лучи; **161** — Развлечения; **162** — Бар «Калипсо»; **163** — Автодром.

164 — Общий вид; **165** — Гостиницы. **166** — Персики; **167** — Пляж; **168—169** — Развлечения; **170**—Табун лошадей; **171** — Езда верхом; **172** — **173** — На пляже; **174** — Вид; **175** — Лодки; **176** — Вид с моря.

177—178 — Крепость Каллатис; **179** — Общий вид; **180** — **181** — Старое и новое в Мангалии; **182—183** — На пляже; **184—185** — Маяк в Мангалии; Заход солнца; **186** — День Морского флота; **187** — На рыбалке. **188—189** — Турецкое кладбище и мечеть; **190**— Опытная виноградарская станция в Мурфатларе; Общий вид виноградников в Мурфатларе; **191**— Мост Джурджень-Ваду Ойи; **192**— Овечьи отары в Добрудже; **193**— Бассейн при одной из новых гостиниц.

194 — Между водой и землей; **195** — На пляже.

196—197 — Различные виды; **198** — Осенний ветер; **199** — Уезжают последние туристы; **200** — Застывшее море.

